

Fremsat den 3. oktober 2018 af skatteministeren (Karsten Lauritzen)

Forslag

til

Lov om ændring af kildeskatteloven og forskellige andre love

(Initiativer mod sort arbejde m.v.)

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 725 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 74 A ændres », stk. 1, eller en begæring efter denne lovs § 86 A, stk. 2«, til: »eller § 86 B, stk. 1«.

2. § 86 A affattes således:

»§ 86 A. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registreringen skal ske senest ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Stk. 2. Et pålæg om at føre logbog skal iværksættes senest 3 hele hverdage efter, at arbejdsgiveren har modtaget et skriftligt pålæg.

Stk. 3. Et pålæg om at føre logbog gives for en periode på 12 måneder ad gangen.

Stk. 4. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.«

3. Efter § 86 A indsættes:

»§ 86 B. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en arbejdsgiver at benytte en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser efter regler, der er udstedt i medfør af lov om et indkomstregister, i forbindelse med virksomhedens lønadministration.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter en frist på 1 uge for arbejdsgiverens bemærkninger til den påtænkte afgørelse efter stk. 1. Efter udløbet af den fastsatte frist underretter told- og skatteforvaltningen arbejdsgiveren om den trufne afgørelse.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen afholder udgiften til leverandøren af lønadministrationsydelsen efter stk. 1. Arbejdsgiveren har pligt til at refundere udgiften til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at arbejdsgiveren kun skal refundere en del af udgifterne efter stk. 3, hvis særlige forhold taler herfor.

Stk. 5. Opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter gælder også ved opkrævning af told- og skatteforvaltningens udlæg til leverandøren af lønadministrationsydelsen hos arbejdsgiveren.

§ 86 C. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning videregive oplysninger til enhver om, hvorvidt en virksomhed er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. Videregivelse kan ske, når der i anmodningen angives et cvr-nummer, SE-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 2

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, som ændret ved § 14 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 2 i lov nr. 1682 af 26. december 2017 og § 53 i lov nr. 60 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 ændres »§ 3, stk. 1, nr. 1-10,« til: »§ 3, stk. 1,«.

2. I § 3, *stk. 1*, indsættes som *nr. 11*:

»11) Oplysninger om beskæftigede, som en arbejdsgiver er blevet pålagt at registrere efter kildeskattelovens § 86

A, stk. 1, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.«

3. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 3« til: »§ 3, stk. 1, nr. 1-10, og stk. 2-4, i relation hertil«.

4. I § 4, stk. 1, indsættes som 6. pkt.:

»Indberetning af oplysninger efter § 3, stk. 1, nr. 11, og stk. 4 i relation hertil, skal foretages dagligt.«

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 724 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 Y, stk. 1, 1. pkt., ændres »10.000 kr.« til: »8.000 kr.«

2. I § 8 Y indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Uanset fristen i stk. 3, 2. pkt., og fristerne i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27 kan told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra virksomheden genoptage virksomhedens skatteansættelse for indkomstårene 2012, 2013 og 2014, hvis virksomheden samtidig med anmodningen har indberettet oplysninger efter bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., om kontantkøb foretaget i de nævnte indkomstår. Told- og skatteforvaltningen skal have modtaget såvel indberetningerne som anmodningen om genoptagelse senest den 1. juli 2019.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og § 18 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 46, stk. 12, og § 75, stk. 8, ændres »10.000 kr.« til: »8.000 kr.«

§ 5

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016, som ændret ved § 19 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 4 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, stk. 1, 1. pkt., ændres »10.000 kr.« til: »8.000 kr.«

2. I § 10 a indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Uanset bestemmelserne i stk. 1-3 frigør borgeren sig fra den solidariske hæftelse, hvis borgeren fremviser en behørig faktura, udstedt i forbindelse med købet, der entydigt identificerer leverandøren.«

§ 6

I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 72, stk. 2, indsættes efter »§ 62, stk. 1«: »og 3«.

§ 7

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018, som ændret ved § 29 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 1 i lov nr. 1670 af 26. december 2017, § 1 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, § 29 i lov nr. 745 af 8. juni 2018 og § 4 i lov nr. 739 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 91, stk. 4 og 5, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registreringen skal ske senest ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Stk. 5. Et pålæg om at føre logbog skal iværksættes senest 3 hele hverdage efter, at arbejdsgiveren har modtaget et skriftligt pålæg.

Stk. 6. Et pålæg om at føre logbog gives for en periode på 12 måneder ad gangen.

Stk. 7. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.«

Stk. 6-11 bliver herefter stk. 8-13.

2. I § 91, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres »stk. 1, 6 og 7« til: »stk. 1, 8 og 9«.

3. I § 91, stk. 10, der bliver stk. 12, ændres »stk. 1, 2 og 6-9« til: »stk. 1, 2 og 8-11«.

§ 8

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 12 a, stk. 5-7, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registreringen skal ske senest ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Stk. 6. Et pålæg om at føre logbog skal iværksættes senest 3 hele hverdage efter, at arbejdsgiveren har modtaget et skriftligt pålæg.

Stk. 7. Et pålæg om at føre logbog gives for en periode på 12 måneder ad gangen.

Stk. 8. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.«

Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

2. I § 12 b, stk. 2, udgår »og 7«.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1, 2, 7 og 8 træder i kraft den 1. juli 2020.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
  - 1.1. Lovforslagets formål og baggrund
2. Lovforslagets indhold
  - 2.1. Tiltag over for virksomheder, der undlader at indeholde, indberette eller indbetale A-skat m.v.
    - 2.1.1. Gældende ret
    - 2.1.2. Lovforslaget
  - 2.2. Nedsættelse af grænsen for, hvornår hæftelsesansvar kan gøres gældende
    - 2.2.1. Gældende ret
    - 2.2.2. Lovforslaget
  - 2.3. Forbedring af købers retssikkerhed
    - 2.3.1. Gældende ret
    - 2.3.2. Lovforslaget
  - 2.4. Videregivelse af oplysninger om, hvorvidt en virksomhed er arbejdsgiverregistreret
    - 2.4.1. Gældende ret
    - 2.4.2. Lovforslaget
  - 2.5. Generelle betragtninger om behandling af persondata
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), Socialdemokratiet, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Alternativet, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti indgik i september 2017 aftalen »Styrket indsats mod sort arbejde«. Ved dette lovforslag foreslås at gennemføre dele af denne aftale.

Omfanget af sort arbejde er generelt faldende i Danmark, men sort arbejde koster hvert år danskerne penge i form af tabte skatteindtægter. Sort arbejde er med til at skabe ulige konkurrence. De seneste opgørelser viser, at skattegabet vedrørende sort arbejde er faldet i løbet af de seneste år. Samtidig viser Skatteforvaltningens egne holdningsundersøgelser, at accepten af sort arbejde er faldende i befolkningen. For at fastholde den positive udvikling har en parlamentarisk arbejdsgruppe med deltagelse af alle Folketingets partier udarbejdet en beretning indeholdende flere initiativer, som kan medvirke til at begrænse omfanget af sort arbejde.

Under betegnelsen »Fairplay« er der af tidligere regeringer gennemført en række skærpente initiativer over for sort arbejde. Fairplay-kampagnerne har haft fokus på det virksomhedsrelaterede sorte arbejde, og nu ønskes det at foretage en række yderligere stramninger på området, der kan medvirke til, at det sorte arbejde begrænses yderligere.

Regeringen og partierne bag aftalen »Styrket indsats mod sort arbejde« er enige om at skærpe tiltagene over for virksomheder, der ikke indeholder, indberetter eller indbetaler A-skat m.v. Konkret er aftalepartierne enige om at indføre

mulighed for, at Skatteforvaltningen i sådanne situationer kan pålægge virksomhederne at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser. Aftalepartierne ønsker tillige, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at pålægge virksomheder at føre en digital logbog vedrørende de personer, der er beskæftiget i virksomheden.

Regeringen og partierne bag aftalen »Styrket indsats mod sort arbejde« ønsker også at sænke grænsen for, hvornår en køber, som betaler kontant for ydelser eller varer sammen med ydelser, risikerer at hæfte for sælgerens manglende betaling af indkomstskat, arbejdsmarkedsbidrag og moms. En lavere grænse for den solidariske hæftelse skal bidrage til, at flere betaler digitalt og dermed sikre, at der findes et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne anvende i forbindelse med kontrol af sort arbejde. For at forbedre købers retssikkerhed ønsker regeringen og partierne bag aftalen, at en privat køber skal kunne frigøres fra den solidariske hæftelse, såfremt køberen kan fremvise en faktura, der opfylder fakturakravene.

Derudover ønsker regeringen at gøre det muligt for enhver at undersøge, om en virksomhed er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. Regeringen vurderer, at dette initiativ vil kunne være med til at sikre, at virksomheder ikke uforvarende kommer til at deltage i kædesvig, ligesom initiativet vil kunne medvirke til at begrænse beskæftigelsen af sort arbejdskraft.

Endelig foreslås en konsekvensrettelse i skattekontrolloven, samt et initiativ om mulighed for indberetning af kontantkøb for tidligere indkomstår.

1.1. Lovforslagets formål og baggrund

Lovforslaget udmønter aftalen »Styrket indsats mod sort arbejde«. Aftalen blev indgået på baggrund af en beretning fra Skatteudvalget om initiativer mod sort arbejde af den 25. august 2016 (SAU alm. del bilag 265, folketingsåret 2015-16). Skatteudvalget har med beretningen sat fokus på et vigtigt område, og samtidig har beretningen spillet en væsentlig rolle i de drøftelser, der har ført til, at aftalen »Styrket indsats mod sort arbejde« blev indgået.

Det er regeringens holdning, at det skal være let at drive virksomhed i Danmark, og at borgere ikke må føle, at deres retssikkerhed bliver krænket. Regeringen ønsker derfor, at indsatsen mod sort arbejde skal være afbalanceret. På den ene side må indsatsen ikke pålægge væsentlige byrder eller mindske retssikkerheden for dem, der efterlever reglerne og afregner skatter og afgifter, som de skal. På den anden side skal indsatsen imødekomme ønsket om at kunne føre en effektiv kontrol over for dem, der snyder og ikke opkræver, angiver og afregner skatter og afgifter i overensstemmelse med de gældende regler herom.

Ifølge Rockwool Fondens Forskningsenhed er efterspørgslen på sort arbejde i Danmark faldet siden 2010. Samtidig bruger de, der arbejder sort, færre timer på det. Det kan være en indikation på, at indsatsen mod sort arbejde virker efter hensigten. Samtidig betyder det også, at indsatsen over for sort arbejde skal fortsættes, så udviklingen fortsat vil gå i en positiv retning.

Lovforslaget har til formål at sikre en højere grad af sporbarhed og gennemsigtighed i forhold til det sorte arbejde. Initiativerne i dette lovforslaget skal dermed medvirke til, at alle betaler de skatter og afgifter, de skal, således at omfanget af sort arbejde kan minimeres.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Tiltag over for virksomheder der undlader at indeholde, indberette eller indbetale A-skat m.v.

2.1.1. Gældende ret

Efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, kan Skatteforvaltningen pålægge arbejdsgivere at føre logbog ved at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte. De oplysninger, der skal registreres, er oplysninger om dato, navn og cpr-nummer, hvilken løn der udbetales og start- og forventet sluttidspunkt for arbejdet den pågældende dag. Hensigten med bestemmelsen er at kunne sikre, at der sker en daglig registrering af, hvem der arbejder i virksomheden, således at skattemyndighederne får mulighed for at kontrollere, om der efterfølgende indeholdes og indbetales A-skat m.v. for de pågældende personer.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) har med hjemmel i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. mulighed for at udstede pålæg til en arbejdsgiver om at føre logbog. Bestemmelsen blev indført som led i effektivisering af tilsynet med misbrug af dagpenge. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at arbejdsgivere har en til-

strækkelig registrering af deres ansatte, og at sikre aktuelle oplysninger i virksomheder, herunder om hvem der er ansat ved såvel fastansættelser som dag til dag ansættelser. Oplysningerne i logbogen vil i tilsynssammenhænge kunne sammenholdes med de beskæftigedes ansøgninger om dagpenge m.v.

Kommunerne har en tilsvarende mulighed for at pålægge virksomheder at føre logbog efter bestemmelsen i § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Bestemmelsen giver kommunerne mulighed for at pålægge en virksomhed at føre logbog, f.eks. hvis der på grund af fund i forbindelse med et kontrolbesøg er en konkret mistanke om, at der i virksomheden er beskæftigede, der samtidig modtager sociale ydelser, og som har tilsidesat deres pligt til at give kommunen oplysning herom. Kommunen har således efter bestemmelsen mulighed for at kontrollere, hvem der rent faktisk er beskæftiget i en virksomhed, og som ikke på anden måde har en opdateret registrering af dens beskæftigede.

En logbog skal på begæring forevises Skatteforvaltningen til brug for kontrol, uanset hvilken af de ovennævnte myndigheder, pålægget er udstedt af, jf. kildeskattelovens § 86 A, stk. 2.

Bestemmelsen i kildeskattelovens § 86 A blev indført ved lov nr. 325 af 18. maj 2005. Baggrunden for indførelsen af bestemmelsen var, at et af de problemer, som Skatteforvaltningen ofte støder på, når der gennemføres arbejdsgiverkontrol hos en virksomhed, er, at de ansatte oplyser, at det er deres første arbejdsdag. Dette påstås samtidig at være forklaringen på, at der endnu ikke foreligger en ansættelseskontrakt, og årsag til, at der hidtil ikke er indeholdt, indbetalt og indbetalt A-skat m.v. for den pågældende.

Oplysningen om, at »det er første arbejdsdag« har ofte vist sig reelt at være udtryk for, at personen udfører sort arbejde.

Efter de gældende regler i lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet (ansættelsesbevisloven), som implementerer Rådets direktiv nr. 91/533 om arbejdsgiverens pligt til at underrette arbejdstageren om vilkårene for arbejdskontrakten eller ansættelsesforholdet, har arbejdsgiveren pligt til at tilvejebringe dokumentation for ansættelsen (med oplysninger om f.eks. løn, arbejdstid, arbejdssted, arbejdets art, påbegyndelse af ansættelsesforhold m.v.), hvis ansættelsesforholdet har en varighed på mere end en måned, og den gennemsnitlige ugentlige arbejdstid overstiger 8 timer. Oplysningerne skal gives senest en måned efter, at ansættelsesforholdet er påbegyndt.

Da det således ikke er et krav, at der skal være dokumentation for ansættelsen fra første arbejdsdag, vil Skatteforvaltningen ikke i forbindelse med en konkret kontrol have mulighed for at efterprøve, om en oplysning om, at »det er første arbejdsdag«, er korrekt.

Følger en arbejdsgiver ikke pålægget om at føre logbog, kan dette sanktioneres med en bøde. Bøden fastsættes, så den svarer til 8 gange den maksimale dagpengesats for fuld-

tidsforsikrede medlemmer. I 2018 udgør bøden 6.900 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget.

2.1.2. Lovforslaget

Sort arbejde kan defineres som produktive aktiviteter, der i sig selv er lovlige, men aktiviteterne bliver ulovlige på grund af den skatteunddragelse, der finder sted. Sort arbejde indebærer en gensidighed, hvor både køber og sælger ved, at aktiviteten ikke angives eller oplyses til Skatteforvaltningen, og hvor begge parter har en økonomisk fordel – typisk sparede skatter og afgifter.

Formålet med bestemmelsen i kildeskattelovens § 86 A – om mulighed for at pålægge en virksomhed at føre en logbog – er at sikre, at der sker en daglig registrering af, hvem der arbejder i virksomheden, således at Skatteforvaltningen får mulighed for at kontrollere, om der indeholdes, indberettes og indbetales A-skat for de pågældende personer.

Erfaringsmæssigt bliver virksomheder, der pålægges at føre en daglig logbog over beskæftigede, mere regelefterlevende. Logbøgerne er dermed med til at begrænse brugen af sort arbejdskraft.

Det foreslås, at logbogen gøres digital, så den dels kan udvides til flere brancher, dels kan øge myndighedssamarbejdet og ikke mindst effektivisere Skatteforvaltningens, STARs og kommunernes kontrol. En digitalisering af logbogen vil betyde, at Skatteforvaltningen, STAR og kommunerne ved den opfølgende kontrol af, om logbogen føres som påbudt, ikke længere behøver at møde op på de respektive arbejdspladser for at kontrollere, om logbogen er opdateret. Denne kontrol vil efter forslaget kunne ske ved et opslag i den digitale logbog. Herved vil det hurtigt og effektivt kunne konstateres, om den pågældende virksomhed efterlever pålægget, eller om virksomheden skal udtages til nærmere kontrol igen.

Følger en arbejdsgiver ikke pålægget om at føre en digital logbog, foreslås det, at dette skal kunne sanktioneres med en bøde. Følger en arbejdsgiver ikke et pålæg efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, vil arbejdsgiveren kunne straffes med bøde efter kildeskattelovens § 74 A. Følger en arbejdsgiver ikke et pålæg efter § 91, stk. 4, jf. lovforslagets § 7, nr. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring, vil arbejdsgiveren kunne straffes med bøde efter § 101 i lov om arbejdsløshedsforsikring. Følger en arbejdsgiver ikke et pålæg efter § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovforslagets § 8, nr. 1, vil arbejdsgiveren kunne straffes med bøde efter § 12 b, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Det foreslås, at den gældende indeksregulerede bødeberegning for overtrædelse af et pålæg om at føre logbog videreføres uændret. Bøden foreslås således fastsat, så den svarer til 8 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede medlemmer. I 2018 udgør bøden 6.900 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget.

Derudover foreslås det, at Skatteforvaltningen skal kunne pålægge en arbejdsgiver at benytte en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelse, i forbindelse med virksomhedens lønadministration.

Det er tanken, at en arbejdsgiver, der ikke indeholder, indberetter eller indbetaler A-skat m.v., skal kunne pålægges at lade en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelse, opfylde virksomhedens forpligtelser i relation til indberetning af A-skat m.v., og på vegne af arbejdsgiveren varetage arbejdsgiverens bogføring af dokumenter og bilag, udarbejdelse af dags- og månedsregnskaber, foretage afstemninger vedrørende løn m.v., herunder foretage indberetning til indkomstregisteret vedrørende de beskæftigedes løn m.v.

Det foreslås, at Skatteforvaltningen i første omgang vil skulle afholde udgiften til leverandøren af lønadministrationsydelsen. Arbejdsgiveren vil herefter have pligt til at refundere udgiften til Skatteforvaltningen. I den forbindelse foreslås det, at opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter vil skulle gælde ved opkrævning af Skatteforvaltningens udlæg til leverandøren af lønadministrationsydelsen hos arbejdsgiveren.

Det foreslås tillige, at Skatteforvaltningen efter anmodning skal kunne videregive oplysninger til enhver om, hvorvidt en virksomhed er arbejdsgiverregistreret, når der i anmodningen angives et SE-nummer eller cvr-nummer, navn eller adresse på en virksomhed.

Endelig foreslås en konsekvensrettelse af skattekontrolloven, samt et initiativ om mulighed for indberetning af kontantkøb for tidligere indkomstår.

2.2. Nedsættelse af grænsen for, hvornår hæftelsesansvar kan gøres gældende

2.2.1. Gældende ret

Borgere, der er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, kan ved køb af ydelser og varer sammen med ydelser gøres solidarisk hæftende for den skat og moms, som den, der leverer ydelsen, har unddraget i skat og moms, hvis købesummen overstiger 10.000 kr. inkl. moms, og køberen ikke har betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, jf. opkrævningslovens § 10 a, stk. 1.

Virksomheder, der modtager varer eller ydelser fra en virksomhed her i landet, hvor betaling ikke sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, vil tilsvarende kunne gøres solidarisk hæftende for betaling af moms, såfremt betalingsmodtageren har unddraget momsen af den pågældende leverance, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inkl. moms, jf. momslovens § 46, stk. 12.

Såvel borgere som virksomheder vil altid kunne frigøre sig for et muligt hæftelsesansvar ved at betale digitalt via et pengeinstitut.

Digital betaling sikrer et transaktionsspor, hvor både betalingsmodtager og den, der gennemfører betalingen, kan identificeres.

Købers ansvar er begrænset til den skat (indkomstskat og arbejdsmarkedsbidrag) og moms, som skulle have været afregnet af det aktuelle vederlag.

I forhold til køber fastsættes vederlagets størrelse, beregningsgrundlag og hæftelse i en afgørelse samtidig med eller efter, at der er fastsat et nyt skatte- og afgiftsgrundlag over for den erhvervsdrivende, hvor det ikke angivne vederlag indgår.

Hæftelsens beregning afhænger således af, om leverandøren har registreret vederlaget i sit regnskab, og om dette vederlag er kommet til udtryk i den pågældendes momsangivelse og selvangivelse. Hæftelsen for henholdsvis moms og skat kan derfor først fastslås, efter at fristerne for indsendelse af disse angivelser er udløbet, og hvor det er konstateret, at leverandøren har unddraget moms og skat af det modtagne vederlag. Viser det sig, at virksomheden f.eks. har et skattemæssigt underskud, der kan rumme det udeholdte vederlag, kan der ikke gøres hæftelsesansvar gældende for skattedelen.

Den solidariske hæftelse, der kan gøres gældende over for køber, er det nøjagtige krav, der måtte udspringe af, at leverandøren ikke har afregnet skatter og afgifter af den leverance, køber har betalt kontant for.

Flere betalinger for samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen på 10.000 kr. inkl. moms. Der er således ikke muligt at opdele en leverance i flere betalinger med det formål at holde sig under beløbsgrænsen. Løbende ydelser anses ligeledes som en samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen, når leverancerne sker inden for samme kalenderår. F.eks. vil rengøringsydelser, der betales månedsvis, være omfattet af kravet om digital betaling, hvis den årlige udgift overstiger 10.000 kr., uanset om de enkelte månedlige betalinger er under beløbsgrænsen.

Betales en leveret ydelse over 10.000 kr. delvist kontant, beregnes hæftelsen for momsen og skatten m.v. på grundlag af det beløb, der er betalt kontant.

Hvis borgeren eller virksomheden ikke har mulighed for at betale digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, kan borgeren eller virksomheden frigøre sig fra hæftelsesansvaret ved via TastSelv på Skatteforvaltningens hjemmeside at angive oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal ske senest 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse, jf. henholdsvis momslovens § 46, stk. 14, og opkrævningslovens § 10 a, stk. 3.

Grænsen på 10.000 kr. blev valgt af hensyn til lovgivningen på det finansielle område. I Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 er der fastsat en grænse på 1.000 euro for, hvornår betalingsformidlere skal medsende oplysninger om betaler ved pengeoverførsler. Grænsen på 10.000 kr. blev således valgt ud fra en betragtning om, at pengeinstitutterne med sikkerhed ville have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med en efterfølgende kontrol, ligesom en grænse på 10.000 kr. ville kunne rumme evt. kursudsving i euroen.

2.2.2. Lovforslaget

Der er i dag fastsat en grænse på 10.000 kr. for, hvornår køber risikerer at hæfte for leverandørens evt. manglende betaling af skat og moms, hvis køberen af en ydelse eller varer sammen med en ydelse betaler kontant. Risikoen for den solidariske hæftelse skal bidrage til, at flere købere betaler digitalt, da digitale betalinger sikrer, at der efterlades et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen kan anvende ved en efterfølgende kontrol.

Den stigende anvendelse af digitale betalingsmetoder og overførsler betyder, at Skatteforvaltningen i højere grad end tidligere er i stand til at følge bevægelserne (betalingsstrømmene) på en virksomheds konto. Ved at afstemme en virksomheds udstedelse af fakturaer med betalingsstrømmene på virksomhedens konto vil Skatteforvaltningen kunne kontrollere, om der er overensstemmelse mellem faktureringer, modtagne betalinger og den moms, der er afregnet. Skatteforvaltningen vil således kunne kontrollere, om der er afregnet skatter og afgifter efter de gældende regler herom. Denne mulighed kræver dog først og fremmest, at pengestrømmene registreres, så der efterlades et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne følge.

Det foreslås at sænke grænsen fra 10.000 kr. inkl. moms til 8.000 kr. inkl. moms. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/847 af 20. maj 2015 skal betalingsformidlere medsende oplysninger om betaler ved pengeoverførsler, når pengeoverførslen udgør 1.000 euro eller derover. Ved en grænse på 8.000 kr. inkl. moms vil pengeinstitutterne med sikkerhed have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med kontrol af betalingsstrømme.

Danmark fører fastkurspolitik over for euroen. Det betyder, at den danske krones værdi over for euroen skal holdes stabil. Denne politik har vist sig at være effektiv, og det vurderes således, at der ikke er behov for et så stort spænd i forhold til kursudsving, som efter gældende ret.

2.3. Forbedring af købers retssikkerhed

2.3.1. Gældende ret

Sort arbejde kendetegnes ved, at der ikke udstedes en faktura til køber, og at køber oftest betaler kontant. Ved kontant betaling efterlades der ikke et transaktionsspor.

Borgere, der er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, kan ved køb af ydelser og varer sammen med ydelser gøres solidarisk hæftende for den skat og moms, som den, der leverer ydelsen, har unddraget i skat og moms, hvis købesummen overstiger 10.000 kr. inkl. moms, og køberen ikke har betalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut.

Har borgeren ikke mulighed for at betale digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, kan borgeren frigøre sig fra hæftelsesansvaret ved, at borgeren via TastSelv på Skatteforvaltningens hjemmeside angiver oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf.

Bestemmelsen har en præventiv og holdningsbearbejdende effekt, idet bestemmelsen sender et klart signal om, at køber løber en risiko ved at betale kontant.

2.3.2. Lovforslaget

For at styrke borgernes retssikkerhed foreslås det, at borgere tillige skal kunne frigøre sig fra den solidariske hæftelse ved at fremvise en behørig faktura, udstedt i forbindelse med købet, der entydigt identificerer leverandøren.

Reglerne om at kunne ifalde solidarisk hæftelse gælder såvel erhvervsdrivende virksomheder som private købere.

Det vurderes, at reglerne i forhold til de private købere er unødigt restriktive. Det foreslås således, at en privat køber med frigørende virkning gives mulighed for – efter Skatteforvaltningens anmodning – at fremvise en faktura i stedet for at skulle betale digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut eller indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, til Skatteforvaltningen. Bestemmelsen vil kunne blive relevant for borgere i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol af, om en virksomhed har afregnet skatter og afgifter i overensstemmelse med gældende regler herom.

Tilbagedaterede fakturaer forekommer, og en mulighed for alene at fremvise en faktura vil derfor til en vis grad svække indsatsen mod sort arbejde. Dette skal imidlertid holdes op mod styrkelsen af borgernes retssikkerhed.

Reglerne om solidarisk hæftelse fastholdes i sin helhed i forhold til erhvervsdrivende virksomheder, da det vurderes, at langt de fleste virksomheder i dag anvender digital betaling. Erhvervsdrivende vil således ikke med frigørende virkning kunne fremvise en behørig faktura.

2.4. Videregivelse af oplysninger om, hvorvidt en virksomhed er arbejdsgiverregistreret

2.4.1. Gældende ret

I sager om kædesvig benytter virksomheder sig af underleverandører, der fakturerer arbejdskraft. Erfaringsmæssigt er underleverandører i kædesvigskomplekser ofte ikke arbejdsgiverregistreret hos Skatteforvaltningen. Underleverandørerne indeholder, indberetter eller indbetaler derfor ikke A-skat m.v. af den udfakturerede og udbetalte løn.

Lovlydige virksomheder har i dag ikke mulighed for at undersøge, om den underleverandør, virksomheden ønsker at udlicitere en entreprise til, er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. og kan derved uden egen skyld og uden at kunne forhindre det blive involveret i kædesvig.

2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse om videregivelse af oplysninger om, hvorvidt en virksomhed er registreret som arbejdsgiver hos Skatteforvaltningen.

En videregivelse af denne oplysning sikrer lovlydige virksomheder mulighed for at undersøge, om en evt. underleverandør er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. Derved sikres det, at lovlydige virksomheder kan und-

gå at entrere med virksomheder, der ikke har til hensigt at opfylde lovbestemte pligter. Samtidig vil en videregivelse af denne oplysning indebære, at virksomhederne af egen kraft bedre vil kunne søge at sikre sig mod at deltage i kædesvigskomplekser.

Konstaterer Skatteforvaltningen, at en aftager af f.eks. arbejdsydelser i et kædesvigskompleks kun i begrænset omfang har gjort due diligence tiltag, er der basis for at undersøge, om virksomheden skal nægtes moms- og skattemæssigt fradrag for udgiften til underleverandøren. Den foreslåede bestemmelse vil således kunne medvirke til vurdering af, om virksomheden har gjort tilstrækkelige due diligence tiltag.

En evt. undersøgelse af om en underleverandør er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat mv. vil blot være ét element i den samlede vurdering af, om virksomheden skal nægtes moms- og skattemæssigt fradrag for en udgift. Derfor vil en manglende undersøgelse af en underleverandørs registreringsforhold ikke kunne stå alene ved vurderingen af, om der er basis for at nægte den pågældende virksomhed fradrag for udgiften.

2.5. Generelle betragtninger om behandling af persondata

Lovforslagets initiativ om digitalisering af logbogen indebærer behandling af persondata, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter – med eller uden brug af automatisk behandling – som personoplysninger eller en samling af personoplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, stk. 2. Behandling dækker bl.a. over indsamling, registrering, organisering, systematisering, opbevaring, tilpasning eller ændring, videregivelse ved transmission, samkøring og sletning m.v.

Databeskyttelsesforordningens artikel 5 opstiller en række grundlæggende principper, som skal være opfyldt ved behandling af personoplysninger, og heri indgår proportionalitetsprincippet med stor vægt, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, samt at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a. Et af de grundlæggende krav til behandling af personoplysninger er, at indsamlede oplysninger skal være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra b, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål.

Af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra f, følger, at personoplysninger skal behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hædeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 6, at behandling af personoplysninger kun må ske, hvis en af betingelserne i databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra a-f, er opfyldt. Et pålæg om at føre logbog vil betyde, at den pågældende virksomhed vil have en retlig forpligtelse til at indberette oplysninger til logbogen. Dermed vil behandlingen af de indberettede oplysninger være omfattet af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c.

Det vurderes, at den behandling af oplysninger, der skal foretages ved administration af den foreslåede bestemmelse, overholder databeskyttelsesforordningens artikel 6 om lovlig behandling samt de grundlæggende principper for behandling af personoplysninger efter databeskyttelsesforordningens artikel 5.

I relation til behandling af oplysninger om personnumre bemærkes, at offentlige myndigheder efter databeskyttelseslovens § 11, stk. 1, har hjemmel til at behandle personnumre (cpr-nummer) med henblik på en entydig identifikation.

Et cpr-nummer er den eneste oplysning, som med sikkerhed vil kunne identificere en person entydigt. Af hensyn til identifikation og en evt. efterfølgende kontrol er det således nødvendigt, at der sker indberetning heraf.

Efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1, vil den dataansvarlige skulle give den registrerede en række nærmere definerede oplysninger, herunder hvem der er dataansvarlig, formålet med behandlingen, som personoplysningerne skal bruges til, samt retsgrundlaget for behandlingen og om evt. modtagere af oplysningerne m.v., når personoplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede selv.

Et pålæg om at føre logbog vil blive stilet til virksomhedsindehaveren. Det kan derfor ikke antages, at den beskæftigede, der bliver registreret oplysninger om, er eller vil være bekendt med registreringen. Da personoplysningerne efter den foreslåede bestemmelse vil blive indsamlet hos andre (arbejdsgiveren) end den registrerede selv, vil den dataansvarlige – i dette tilfælde Skatteforvaltningen – skulle underrette den registrerede efter reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 14.

Oplysningspligt over for en registreret person indebærer, at den dataansvarlige på eget initiativ vil have pligt til at give den registrerede en række oplysninger, når der indsamles oplysninger om vedkommende.

Oplysningspligten gælder alle registrerede, der indsamles eller modtages personoplysninger om.

Oplysningspligten vil som udgangspunkt skulle iagttages ved skriftligt at give den registrerede de oplysninger, den pågældende har krav på. Oplysningerne vil kunne gives elektronisk, hvis det er mest hensigtsmæssigt.

For at opfylde oplysningspligten vil oplysningerne skulle gives til den registrerede. Det betyder, at den dataansvarlige vil skulle tage aktive skridt til at give oplysningerne. Det vil ikke være tilstrækkeligt at have oplysningerne liggende på en hjemmeside eller lignende, som den registrerede selv skal finde, og de oplysninger, den dataansvarlige er forpligtet til at give, vil skulle være tydeligt adskilt fra andre oplysninger.

Når personoplysninger – som det er tilfældet her – ikke er indsamlet hos den registrerede, vil den dataansvarlige skulle meddele oplysningerne så tidligt som muligt. Det vil normalt betyde, at oplysningerne skal gives inden for 10 dage. Oplysningerne vil som udgangspunkt kun skulle gives én gang – også ved løbende indsamlinger, medmindre oplysningerne anvendes til andre formål end dem, de oprindeligt blev indsamlet til.

Ved administrationen af lovforslagets § 1, nr. 2, vil forordningens regler skulle overholdes.

Det vurderes, at oplysningspligten i forhold til den registrerede mest hensigtsmæssigt vil kunne opfyldes elektronisk. Oplysningspligten vil kunne opfyldes ved at gøre oplysningerne tilgængelige i borgerens skattemappe, så indholdet af kommunikationen forbliver i et sikkert miljø. Samtidig vil der ved en mail i e-Boks eller mail via Borger.dk skulle adviseres om, at der er lagt nye oplysninger, dokumenter eller lignende i Skattemappen. Er en borger fritaget for tilslutning til offentlig digital post, vil borgeren skulle orienteres om registreringen i logbogen ved almindelig post.

Underretningspligten efter databeskyttelsesforordningen vil ikke falde tilbage på arbejdsgiveren, hvis Skatteforvaltningen undlader at opfylde sin underregningspligt over for den registrerede.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Set fra et samfundsøkonomisk perspektiv understøtter indsatsen mod sort arbejde, at arbejdskraft og kapital anvendes så hensigtsmæssigt og effektivt som muligt. Sort arbejde indebærer således en risiko for, at investeringer m.v. kanaliseres fra de områder med størst drifts- og samfundsøkonomisk afkast til områder, hvor mulighederne for skatteunddragelse via sort arbejde er størst.

Lovforslaget vurderes samlet set at ville styrke indsatsen mod sort arbejde og derved bidrage til, at skatter og afgifter afregnes korrekt. Det vil trække i retning af et merprovenu i form af et reduceret skattegab, der dog ikke kan kvantificeres nærmere. Forslaget om, at køber skal kunne frigøre sig for en evt. hæftelse for en leverandørs manglende afregning af skatter og afgifter ved at fremvise en faktura, kan dog isoleret set trække i retning af et øget skattegab, fordi Skatteforvaltningens adgang til kontroloplysninger reduceres. Denne effekt vurderes dog at være relativt beskedent.

Initiativet vedrørende digitale logbøger forventes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen til systemudvikling og -tilpasning for i alt ca. 6,0 mio. kr. Dertil kommer forventede

de udgifter til systemdrift på ca. 0,5 mio. kr. årligt fra 2021 og frem.

Lovforslaget forudsætter, at der gennemføres en oplysningskampagne om sort arbejde. Kampagnen forventes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på ca. 1,0 mio. kr. i 2019.

Lovforslagets øvrige elementer vurderes ikke at medføre væsentlige implementeringskonsekvenser for Skatteforvaltningen.

Det vurderes, at lovforslaget opfylder principperne om digitaliseringsklar lovgivning, da lovforslaget vurderes at ville bidrage til en øget digitalisering af indsatsen i forhold til sort arbejde, herunder særligt ved mere digitale sags gange, øget datagenbrug og øget mulighed for anvendelse af digitale muligheder for at forebygge fejl og snyd.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Den styrkede indsats mod sort arbejde vil understøtte ens og fair konkurrencevilkår for erhvervslivet, idet virksomhedernes muligheder for at opnå en konkurrencemæssig fordel ved ikke at afregne skatter og afgifter korrekt reduceres. Herved undgås, at ellers konkurrencedygtige virksomheder med høj produktivitet mister markedsandele og potentielt helt udkonkurreres af virksomheder, der opnår en unfair konkurrencefordel ved at anvende sort arbejde.

For normaleffektive virksomheder vil initiativet vedrørende digitalisering af logbogen ikke have administrative konsekvenser, da disse virksomheder ikke vil blive pålagt at føre logbog.

Team Effektiv Regulering (TER) bemærker, at lovforslagets sigte om at digitalisere den pålagte dagligt førte logbog over oplysninger om personer, der er i beskæftigelse hos den pågældende arbejdsgiver samt krav om at benytte en registreret leverandør af lønadministrationsydelser, herunder refusion af Skatteforvaltningens udgifter på vegne af virksomheden i relation hertil, udelukkende finder anvendelse over for virksomheder, der undlader at indeholde, indberette eller indbetale A-skat m.v. Dvs. virksomheder, der ikke overholder gældende regulering.

TER vurderer på den baggrund, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet og har dermed ikke yderligere bemærkninger.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget vurderes samlet set at vil styrke indsatsen mod sort arbejde og derved bidrage til, at skatter og afgifter afregnes korrekt. Det vil trække i retning af et merprovenu i form af et reduceret skattegab, der dog ikke kan kvantificeres nærmere.	Forslaget om, at køber skal kunne frigøre sig for en evt. hæftelse for en leverandørs manglende afregning af skatter og afgifter ved at fremvise en faktura, kan dog isoleret set trække i retning af et øget skattegab, fordi Skatteforvaltningens adgang til kontrolop-

De fem principper om agil erhvervsrettet lovgivning er ikke vurderet i relation til nærværende lovforslag, da principperne for agil erhvervsrettet regulering generelt ikke vurderes at være relevante for regulering, der udelukkende retter sig mod virksomheder, der ikke overholder gældende regulering.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget om, at køber skal kunne frigøre sig for en evt. hæftelse for en leverandørs manglende afregning af skatter og afgifter ved at fremvise en faktura, vil medføre administrative lettelser for borgerne. Den administrative lettelse består i, at køber ikke længere vil skulle afgive oplysninger til Skatteforvaltningen om den gennemførte disposition, men alene vil skulle opbevare en kopi af fakturaen som sikkerhed for, at Skatteforvaltningen ikke vil kunne gøre et evt. hæftelsesansvar gældende over for borgeren.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 28. juni 2018 til den 10. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: 3F, Advokatsamfundet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Danmarks Tivoli forening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Erhverv, Dansk Told- og Skatteforbund, Danske Advokater, Datatilsynet, DI, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, FSR - danske revisorer, Justitia, Kraka, Landsskatteretten, Restaurationsbranchen.dk, Skatteankestyrelsen, SMVdanmark, SRF Skattefaglig Forening, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og Styrelsen for fastholdelse og rekruttering.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 3, nr. 2, ikke har været sendt i høring.

		lysninger reduceres. Denne effekt vurderes dog at være relativt beskedent.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Initiativet vedrørende digitale logbøger forventes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen til systemudvikling og -tilpasning for i alt ca. 6,0 mio. kr. Dertil kommer forventede udgifter til systemdrift på ca. 0,5 mio. kr. årligt fra 2021 og frem. Lovforslaget forudsætter, at der gennemføres en oplysningskampagne om sort arbejde. Kampagnen forventes at medføre udgifter for Skatteforvaltningen på ca. 1,0 mio. kr. i 2019.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Den styrkede indsats mod sort arbejde vil understøtte ens og fair konkurrencevilkår for erhvervslivet, idet virksomhedernes muligheder for opnå en konkurrencemæssig fordel ved ikke at afregne skatter og afgifter korrekt reduceres.	For normaleffektive virksomheder vil initiativet vedrørende digitalisering af logbogen ikke have administrative konsekvenser, da disse virksomheder ikke vil blive pålagt at føre logbog. TER vurderer, at lovforslaget ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	For normaleffektive virksomheder vil initiativet vedrørende digitalisering af logbogen ikke have administrative konsekvenser, da disse virksomheder ikke vil blive pålagt at føre logbog.	For normaleffektive virksomheder vil initiativet vedrørende digitalisering af logbogen ikke have administrative konsekvenser, da disse virksomheder ikke vil blive pålagt at føre logbog.
Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget medfører administrative lettelser for borgerne.	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget indeholder ikke miljømæssige aspekter.	-
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering. Går videre end minimumskrav i EU-regulering.	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den, der undlader at følge en begæring efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 2, om at forevise de oplysninger, der er registreret i logbogen, straffes med bøde, jf. kildeskattelovens § 74 A, jf. § 74.

Efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 2, består det strafbare forhold i, at arbejdsgiveren ikke har opfyldt sin pligt til på

begæring at fremvise en opdateret logbog. Det strafbare forhold bortfalder ikke, uanset om arbejdsgiveren efterfølgende fremlægger en opdateret logbog.

I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås kildeskattelovens § 86 A nyaffattet. Nyaffattelsen sker i forbindelse med, at det foreslås at gøre logbogen digital. Som følge af den foreslåede digitalisering foreslås det, at kravet om, at logbogen på begæring skal fremvises i forbindelse med kontrol, ophæves. Dette skal ses i lyset af, at myndighederne – når logbogen er digital – vil kunne tilgå oplysningerne ved opslag i indkomstregisteret. Behovet for at kræve logbogen fremvist i

forbindelse med et kontrolbesøg vil således være overflødig.

Henvisningen til kildeskattelovens § 86 A, stk. 2, i kildeskattelovens § 74 A foreslås således at udgå.

Samtidig foreslås det i lovforslagets § 1, nr. 3, at indsætte en ny bestemmelse i kildeskatteloven, hvorefter Skatteforvaltningen vil kunne pålægge en arbejdsgiver at benytte en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser i forbindelse med virksomhedens lønadministration. Af hensyn til at kunne sikre en effektiv regelefterlevelse er der behov for, at en undladelse af at opfylde et sådant pålæg vil kunne sanktioneres. Det foreslås derfor, at der i kildeskattelovens § 74 A indsættes en henvisning til kildeskattelovens § 86 B, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 1, vil betyde, at Skatteforvaltningen får mulighed for at håndhæve et pålæg efter lovforslagets § 1, nr. 3, ved at kunne sanktionere en evt. manglende opfyldelse af et pålæg om at anvende en leverandør af lønadministrationsydelser i forbindelse med virksomhedens lønadministration.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed undlader at følge et pålæg efter lovforslagets § 1, nr. 3, vil kunne straffes med bøde. Er forholdet begået med forsæt til at unddrage det offentlige skat, eller foreligger der i øvrigt skærpende omstændigheder, vil straffen kunne stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. kildeskattelovens § 74 A, jf. § 74.

Den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 86 B, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, er ny. En bøde for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse bør fastsættes til i størrelsesordenen 10.000 kr. i et førstegangstilfælde, mens bøden i gentagelsestilfælde bør fastsættes til det dobbelte. Herefter bør bøden forhøjes med 10.000 kr. pr. gang.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil derfor kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til nr. 2

Efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, kan Skatteforvaltningen pålægge arbejdsgivere at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte i en logbog. Beskæftigelsesministeren har i medfør af § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. fastsat nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal fremgå af logbogen. Registreringerne i logbogen skal være fortløbende dateret og for hver af de beskæftigede indeholde oplysninger om dato, navn og cpr-nummer, hvilken løn der udbetales, og start- og forventet sluttidspunkt for arbejdet den pågældende dag, jf. § 12 i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløsheds-kassers administration.

Hensigten med kildeskattelovens § 86 A er at sikre, at der sker en daglig registrering af, hvem der arbejder i virksomheden, så Skatteforvaltningen har mulighed for at kontrollere, om der indeholdes, indberettes eller indbetales A-skat m.v. vedrørende de pågældende personer.

Manglende efterlevelse af kravet om at føre en logbog sanktioneres med bøde efter de eksisterende bødebestemmelser i kildeskatteloven. Rigsadvokaten har på baggrund af afsagte byretsdomme tilkendegivet, at bøder efter kildeskattelovens § 74, jf. samme lovs § 74 A, kan udstedes som administrative bødeforelæg. Bøden fastsættes, så den svarer til 8 gange den maksimale dagpengesats for fuldtidsforsikrede medlemmer. I 2018 udgør bøden 6.900 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget.

Hvis det ved et kontrolbesøg konstateres, at en arbejdsgiver flere gange har tilsidesat et pålæg ved ikke at have foretaget korrekt registrering om de ansatte i logbogen, kan disse overtrædelser ikke sammenlægges. Derfor skal overtrædelserne straffes med den bødesats, der er gældende på kontroltidspunktet.

Er overtrædelser fra flere kontrolbesøg til ansvarsbedømmelse samtidigt, kan bødestraffen for overtrædelser, der er konstateret ved hvert kontrolbesøg, sammenlægges.

Bøden for overtrædelse af et pålæg om at føre logbog kan sammenlægges med bøder for overtrædelse af andre skatte- og afgiftslove.

Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) har efter regler udstedt i medfør af § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. mulighed for at udstede pålæg til en arbejdsgiver om at føre logbog, jf. § 12, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløsheds-kassers administration, og kommunerne kan pålægge arbejdsgivere at føre logbog efter § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

En logbog skal efter gældende ret på begæring forevises Skatteforvaltningen til brug for kontrol, jf. kildeskattelovens § 86 A, stk. 2, uanset hvilken af ovennævnte myndigheder pålægget er udstedt af.

I lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås en nyaffattelse af kildeskattelovens § 86 A.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 1*, at Skatteforvaltningen skal kunne pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Forslaget om, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at foretage en digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos arbejdsgiveren, betyder, at logbogen vil skulle gøres digital. Derudover foreslås det, at registreringen skal ske senest ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Den foreslåede bestemmelse retter sig mod arbejdsgivere. Det er således arbejdsgiveren, der skal kunne pålægges at føre en digital logbog. Det er hensigten, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at føre digital logbog, når omstændighederne taler derfor. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis arbejdsgiveren ikke har foretaget en tilstrækkelig registrering i

relation til de personer, der er beskæftiget i virksomheden, ikke har et tilstrækkeligt ajourført lønregnskab, der sikrer, at transaktionssporet, som er af afgørende betydning for Skatteforvaltningens kontrol af, om arbejdsgiveren opfylder sine lovbestemte pligter, er til stede, hvis arbejdsgiveren beskæftiger sort arbejdskraft, eller hvis arbejdsgiveren medvirker til socialt bedrageri m.v.

Et pålæg om at føre digital logbog vil kunne blive givet i forbindelse med en konkret kontrol af arbejdsgiverens virksomhed. Det bemærkes, at arbejdsgivere, der er selvstændigt erhvervsdrivende, ikke er ansatte i deres egen virksomhed, hvorfor sådanne arbejdsgivere i forbindelse med et pålæg efter den foreslåede bestemmelse ikke vil kunne pålægges at skulle registrere oplysninger om sig selv i logbogen. I situationer, hvor en arbejdsgivers ægtefælle, samlever eller børn hjælper til i virksomheden, vil et pålæg efter den foreslåede bestemmelse kunne udstrækkes til også at omfatte registrering af denne personkreds. Et pålæg om at registrere ægtefælle, samlever eller børn i den digitale logbog vil kunne gives, uanset om der udbetales løn eller i øvrigt godskrives beløb til de nævnte personer.

Et pålæg efter den foreslåede bestemmelse vil også kunne gives til arbejdsgivere, der driver deres virksomhed i selskabsform. I sådanne tilfælde vil et pålæg til selskabet indebære, at hovedanpartshaveren eller hovedaktionæren vil skulle registreres i logbogen, da hovedanpartshaveren eller hovedaktionæren på lige fod med selskabets øvrige ansatte selv vil være ansat i selskabet.

Et pålæg om at føre logbog er en forvaltningsafgørelse. Allerede ved kontrolbesøget skal der foretages mundtlig partshøring vedrørende Skatteforvaltningens overvejelser om at pålægge virksomheden at føre logbog. I tilfælde, hvor indehaveren ikke er til stede ved kontrollen – f.eks. ved et uanmeldt kontrolbesøg i virksomheden – skal der ske skriftlig underretning af indehaveren om overvejelserne om at give virksomheden et pålæg om at føre logbog, inden den endelige afgørelse herom træffes. Efter praksis gives indehaveren en frist på 1 uge til at komme med sine evt. bemærkninger. Denne praksis forudsættes videreført uændret.

Et pålæg om at føre logbog skal være skriftligt og skal indeholde en begrundelse og en klagevejledning med klageadgang, herunder oplysning om fristen for at klage. Forvaltningslovens almindelige regler vil således skulle finde anvendelse ved afgørelser, der træffes efter kildeskattelovens § 86 A, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver, og at registreringerne i logbogen vil skulle ske senest ved arbejdsdagens begyndelse.

Registreringerne i den digitale logbog vil skulle omfatte alle personer, der forventes at udføre arbejde i virksomheden den pågældende dag, også selv om der ikke udbetales løn for arbejdet, f.eks. fordi de beskæftigede er på prøve, i

aktivering, "hjælper til" eller er en medarbejdende ægtefælle.

Logbogen vil skulle ajourføres, hvis der f.eks. i løbet af arbejdsdagen indkaldes yderligere personale eller vikarer, der skal indføres i logbogen. Hvis der f.eks. skrives forkert, eller hvis en ansat ikke møder på arbejde som forventet, vil der tillige skulle ske ajourføring af oplysningerne i logbogen.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 2*, at et pålæg om at foretage daglig digital registrering over beskæftigede (logbog) vil skulle iværksættes senest 3 hele hverdage efter, at arbejdsgiveren har modtaget et skriftligt pålæg. Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Gives et pålæg således en torsdag, vil registreringerne i logbogen skulle påbegyndes senest den førstkommande onsdag.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at arbejdsgivere, der pålægges at føre digital logbog, gives en rimelig frist til at sætte sig ind i, hvilke oplysninger der skal indsamles og registreres, herunder tid til at sætte sig ind i, hvordan registreringen af oplysningerne i den digitale logbog skal foretages i praksis.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 3*, at et pålæg vil skulle gives for en periode på 12 måneder ad gangen. Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Efter praksis udløber pålægget automatisk efter periodens udløb. Denne praksis forudsættes videreført uændret. Konstatere det, at der inden for 12-måneders-perioden fortsat er uregelmæssigheder i forhold til korrekt registrering af de personer, der er beskæftiget i virksomheden, vil pålægget kunne forlænges, så pålægget først udløber 12 måneder efter seneste kontrolbesøg. Hvis der ved et kontrolbesøg efter udløbet af 12-måneders-perioden fortsat konstateres manglende registreringer af de beskæftigede, kan arbejdsgiveren på ny pålægges at føre logbog i en 12-måneders-periode.

Et pålæg om at føre logbog vil kunne ophæves før udløbet af de 12 måneder, hvis det ved en opfølgende kontrol konstateres, at virksomheden udarbejder sædvanlig dokumentation for evt. ansættelsesforhold og indberetter oplysninger om de beskæftigede i overensstemmelse med de gældende regler herom, eller hvis der i øvrigt er grundlag herfor. At der skal være udarbejdet sædvanlig dokumentation for et ansættelsesforhold betyder bl.a., at virksomheden skal bogføre udbetaling af eller godskrivning af A-indkomst og arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, herunder de beløb, der er indeholdt på grundlag af skattekort m.v.

Ved udbetaling af løn m.v. skal den indeholdelsespligtige skriftligt eller ved andet læsbart medie udlevere en opgørelse over den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst, A-indkomst, indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og indeholdt A-skat (lønseddel) til indkomstmotageren.

En ophævelse af et pålæg vil skulle gives skriftligt, og ophævelsen vil skulle noteres i logbogen. En afgørelse om pålæg om at føre logbog er som nævnt rettet mod arbejdsgiveren (virksomhedsejeren). Pålægget bortfalder således, hvis

virksomheden ophører, bortforpagtes eller ved overdragelse af virksomheden, hvor ledelsen reelt skiftes ud.

Det foreslås i bestemmelsens *stk. 4*, at registreringen af oplysningerne i den digitale logbog skal ske ved indberetning af oplysningerne til indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister.

Efter den foreslåede bestemmelse skal der registreres en række nærmere angivne oplysninger i logbogen.

Det foreslås således i bestemmelsens *stk. 4, nr. 1*, at der vil skulle ske registrering af dato.

Efter den foreslåede bestemmelse *stk. 4, nr. 2*, vil der skulle ske registrering af den beskæftigedes navn.

Logbogen vil efter den foreslåede bestemmelse *stk. 4, nr. 3*, tillige skulle indeholde oplysning om det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.

Endelig vil der efter den foreslåede bestemmelse *stk. 4, nr. 4*, skulle ske registrering af start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.

De oplysninger, der efter den foreslåede bestemmelse skal indberettes til indkomstregisteret, svarer til de oplysninger, der i dag skal registreres efter gældende ret, jf. § 12, *stk. 4*, i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration. Det foreslås, at der sker lovfæstelse af de oplysninger, der skal registreres i den digitale logbog. Der er ikke med lovfæstelsen tiltænkt ændringer i de oplysninger, der skal fremgå af logbogen.

Forslaget om, at oplysningerne, der skal registreres i den digitale logbog, skal indberettes til indkomstregisteret, skal ses i sammenhæng med, at både Skatteforvaltningen, STAR og kommunerne i forbindelse med kontrol og administration i relation til varetagelse af den enkelte myndigheds opgaver – f.eks. skattekontrol og kontrol af socialt bedrageri – har særskilt hjemmel til at forespørge på oplysninger i indkomstregisteret. Det er Skatteforvaltningen, der vil være dataansvarlig for de oplysninger, Skatteforvaltningen modtager i forbindelse med indberetning af oplysninger til indkomstregisteret. Det er dog arbejdsgiver, der generelt er dataansvarlig i forbindelse med indsamlingen af oplysninger, der skal indberettes. Arbejdsgiveren vil således også være dataansvarlig for de oplysninger, der indsamles til brug for indberetning til den digitale logbog.

Erfaringsmæssigt bliver virksomheder, der pålægges at føre en daglig logbog over beskæftigede, mere regelefterlevende. Logbøgerne er dermed med til at begrænse brugen af sort arbejdskraft.

Begrundelsen for, at det foreslås, at logbogen gøres digital, er, at logbogen derved kan udbredes til flere brancher end tilfældet er i dag, og at en digitalisering af logbogen vil kunne øge myndighedssamarbejdet. En digitalisering af logbogen vurderes derudover at ville kunne effektivisere myndighedernes kontrol, da myndighederne ikke fremadrettet vil skulle møde op på de enkelte arbejdspladser for at kontrollere, om den fysiske logbog føres som påbudt.

Den foreslåede digitalisering af logbogen betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne tilgå registreringerne i logbogen ved opslag i indkomstregisteret. Ved et opslag i den digitale logbog vil det hurtigt og effektivt kunne konstateres, om den pågældende virksomhed efterlever pålægget, eller om virksomheden skal udtages til nærmere kontrol igen.

Derudover betyder forslaget, at et pålæg om at benytte logbog mere effektivt vil kunne effektueres over for virksomheder med flere driftssteder eller ofte skiftende arbejdspladser, hvilket f.eks. gør sig gældende for vognmænd og i rengøringsbranchen.

Det vurderes, at en digitalisering af logbogen vil kunne medvirke til at mindske skattegabet, at der vil skulle anvendes færre ressourcer til at følge op på, om et pålæg efterleveres, og at digitaliseringen vil have en positiv effekt på restancerne.

Lovforslagets § 1, nr. 2, om digitalisering af logbogen indebærer behandling af persondata, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Ved administrationen af lovforslagets § 1, nr. 2, vil forordningens regler skulle overholdes, jf. lovforslagets afsnit 2.5.

Til nr. 3

Det foreslås at indføre en ny bestemmelse i kildeskatteloven. Den nye bestemmelse i § 86 B indeholder fem stykker.

Det foreslås i *stk. 1*, at Skatteforvaltningen skal kunne pålægge en arbejdsgiver at benytte en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser, i forbindelse med virksomhedens lønadministration – f.eks. et lønservicebureau.

Et lønservicebureau eller lignende vil kunne medvirke til, at der sker korrekt beregning og indberetning af A-skat m.v. Det er tanken, at det skal være muligt for Skatteforvaltningen at pålægge de virksomheder, der enten ikke indeholder, indberetter eller indbetaler A-skat m.v., eller som gentagne gange har fejl eller mangler i indberetningen af A-skat m.v., at benytte en tredjepart til at varetage virksomhedens forpligtelser i relation til indberetning af A-skat m.v., herunder udarbejde virksomhedens lønregnskab.

Efter § 4, *stk. 5*, i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister skal indberetning til indkomstregisteret foretages af den indberetningspligtige, medmindre den indberetningspligtige indgår aftale med en leverandør af lønadministrationsydelser om indberetning, eller bemyndiger en anden til at forestå indberetningen.

En leverandør af lønadministrationsydelser skal 1 måned før påbegyndelse af indberetning til indkomstregisteret på vegne af andre anmode Skatteforvaltningen om adgang her til. Adgangen registreres i Skatteforvaltningens Erhvervssystem. Registrering forudsætter, at leverandøren af lønadministrationsydelsen har indgået en aftale med Skatteforvalt-

ningen om dennes rettigheder og pligter. Skatteforvaltningen kan slette registreringen, hvis leverandøren af lønadministrationsydelser handler i strid med den indgåede aftale, jf. § 4, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister.

Det er tanken, at en arbejdsgiver efter den foreslåede bestemmelse skal kunne pålægges at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser, der er registreret hos Skatteforvaltningen efter bestemmelsen i § 4, stk. 6, i bekendtgørelse nr. 906 af 26. juni 2018 om et indkomstregister.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at en arbejdsgiver kan blive pålagt at lade en tredjepart varetage virksomhedens lønadministration.

Efter den foreslåede bestemmelse vil Skatteforvaltningen kunne lade udarbejdelse af virksomhedens lønregnskab foretage af en tredjepart for virksomhedens regning, når visse nærmere betingelser er opfyldt. Den foreslåede bestemmelse omfatter som udgangspunkt alle arbejdsgivere, der ikke opfylder lovregulerede pligter vedrørende indeholdelse, indberetning eller indbetaling af A-skat m.v.

Bestemmelsen tænkes anvendt i de situationer, hvor Skatteforvaltningen konstaterer, at der alene er udarbejdet et mangelfuldt eller utilstrækkeligt lønregnskab, og arbejdsgiveren ikke imødekommer Skatteforvaltningens opfordring om at tilvejebringe et lønregnskab, som er udarbejdet i overensstemmelse med lovens krav, inden for en rimelig frist. Det vil således bl.a. være en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at arbejdsgiveren skriftligt har fået meddelelse om, at såfremt et fyldestgørende og ajourført lønregnskab ikke er indsendt inden f.eks. en måned fra meddelelsens datering, så vil Skatteforvaltningen tage initiativ til, at en tredjepart for arbejdsgiverens regning fra en given dato skal forestå udarbejdelse af virksomhedens lønregnskab, herunder udstedelse af lønsedler, beregning og indberetning af A-skat m.v.

Den foreslåede bestemmelse tænkes alene anvendt i de situationer, hvor Skatteforvaltningen efter et konkret skøn vurderer, at et pålæg om at anvende en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser, vil resultere i et fyldestgørende lønregnskab, der kan anvendes som grundlag for indberetning og indbetaling af A-skat m.v. Ved beslutningen om ansættelse af en leverandør af lønadministrationsydelser skal der tages hensyn til, om der er tilvejebragt eller der kan tilvejebringes tilstrækkeligt regnskabsmateriale m.v., arbejdsgiverens økonomiske formåen, samarbejdsvilje m.v.

Arbejdsgiveren kan stille forslag om en bestemt tredjepart, hvilken i givet fald skal godkendes af Skatteforvaltningen. Stiller arbejdsgiveren ikke forslag, indgår Skatteforvaltningen aftale med en tredjepart efter Skatteforvaltningens valg.

Herved stilles arbejdsgiveren ikke ringere, end hvis den erhvervsdrivende (arbejdsgiveren) selv havde sørget for at udarbejde lønregnskab m.v. i overensstemmelse med kravene i lovgivningen.

Bestemmelsen foreslås som nævnt begrænset til tilfælde, hvor der er tilstrækkeligt regnskabsmateriale til, at der kan

udarbejdes et lønregnskab. Bestemmelsen vil således ikke kunne anvendes i tilfælde, hvor regnskabsmaterialet er så mangelfuldt, at der må skønnes i ikke ubetydeligt omfang over virksomhedens udgifter til løn m.v.

Bestemmelsen sigter ikke mod situationer, hvor der er gjort et kvalificeret forsøg på at udarbejde et lønbogholderi, herunder at der er udstedt lønsedler og forsøgt indberetning af A-skat m.v. Det er således forudsat, at bestemmelsen kun anvendes i begrænset omfang.

Et pålæg om at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser er en forvaltningsafgørelse. Allerede ved kontrolbesøget skal der foretages mundtlig partshøring vedrørende Skatteforvaltningens overvejelser om at give virksomheden et sådant pålæg. I tilfælde, hvor indehaveren ikke er til stede ved kontrollen – f.eks. ved et uanmeldt kontrolbesøg i virksomheden – skal der ske skriftlig underretning af indehaveren om overvejelserne om at give virksomheden et pålæg om at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser, inden den endelige afgørelse herom træffes. Indehaveren skal i den forbindelse gives en frist på 1 uge til at komme med sine evt. bemærkninger hertil.

Et pålæg om at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser skal være skriftligt og skal indeholde en begrundelse og en klagevejledning med klageadgang, herunder oplysning om fristen for at klage. Forvaltningslovens almindelige regler vil skulle finde anvendelse ved afgørelser, der træffes efter kildeskattelovens § 86 B, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslås i *stk. 2*, at Skatteforvaltningen vil skulle fastsætte en frist på 1 uge for arbejdsgiverens bemærkninger til den påtænkte afgørelse om at pålægge arbejdsgiveren at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser efter den foreslåede bestemmelses stk. 1. Det foreslås ligeledes, at Skatteforvaltningen efter udløbet af den fastsatte frist vil skulle underrette arbejdsgiveren om den truffede afgørelse.

Den forholdsvise korte frist for arbejdsgiveren til at komme med sine evt. bemærkninger til Skatteforvaltningens overvejelser om at pålægge arbejdsgiveren at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser skal ses i sammenhæng med de relativt korte frister for indberetning af A-skat m.v.

Store virksomheder – virksomheder, hvis arbejdsmarkedsbidrag overstiger 250.000 kr. og/eller A-skat overstiger 1 mio. kr. pr. år – skal efter de gældende regler indberette oplysninger herom og indbetale beløbene senest den sidste hverdag (bankdag) i den måned, oplysningerne vedrører.

Små og mellemstore virksomheder – virksomheder, hvis arbejdsmarkedsbidrag udgør mindre end 250.000 kr. og/eller A-skat udgør mindre end 1 mio. kr. pr. år – skal efter de gældende regler indberette oplysninger herom og indbetale beløbene senest den 10. i den måned, der følger efter den måned, oplysningerne vedrører, dog den 17. januar vedrørende december måned.

Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil skulle afholde udgiften til den virksomhed, der leverer lønadministrationsydelsen efter den foreslåede bestemmelses stk. 1, og

at arbejdsgiveren vil have pligt til at refundere udgiften til Skatteforvaltningen.

Forslaget betyder, at det er Skatteforvaltningen, der på virksomhedens (arbejdsgiverens) vegne betaler tredjepart for det arbejde, som tredjepart har udført med henblik på at få tilvejebragt korrekt beregning og indberetning vedrørende den løn, virksomheden har udbetalt. Forslaget betyder samtidig, at virksomheden (arbejdsgiveren) har pligt til at refundere Skatteforvaltningen de udgifter, som Skatteforvaltningen har lagt ud til honorering af tredjepart for dennes udarbejdelse af virksomhedens lønregnskab. Skatteforvaltningen vil i forbindelse med, at betalingskravet bliver fremsendt til virksomheden (arbejdsgiveren), skulle fastsætte en rimelig betalingsfrist for virksomheden (arbejdsgiveren). Denne frist kan ikke være mindre end 14 dage.

Det foreslås i *stk. 4*, at Skatteforvaltningen skal kunne træffe afgørelse om, at arbejdsgiveren alene vil skulle refundere en del af udgifterne efter den foreslåede bestemmelse *stk. 3*, hvis særlige forhold taler herfor.

Det er udgangspunktet, at arbejdsgiveren skal betale hele udgiften. Med udtrykket »særlige forhold« skal forstås forhold, som gør det rimeligt ikke at opretholde refusionskravet mod arbejdsgiveren i fuld udstrækning. Det kan f.eks. være, hvis arbejdsgiverens økonomi efter pålæggets gennemførelse er blevet væsentligt forværret, eller arbejdsgiveren er blevet ramt af sygdom, der gør det vanskeligt at opretholde den erhvervsmæssige aktivitet. Også i situationer, hvor opretholdelse af refusionskravet vil forvolde en uoprettelig skade, f.eks. konkurs eller tvangsauktion over privatbolig, kan refusionskravet nedsættes efter en konkret vurdering.

Skatteforvaltningens betaling til leverandøren af lønadministrationsydelser anses som et udlæg for arbejdsgiveren, som myndigheden har afholdt. Arbejdsgiveren vil derfor have pligt til helt eller delvist at refundere den udgift, Skatteforvaltningen har afholdt.

Afhængig af arbejdsgiverens situation vil refusionskravet normalt kunne reduceres med op til to tredjedel. Udgør udgifterne til en leverandør af lønadministrationsydelser eksempelvis 12.000 kr., vil kravet således normalt højst kunne reduceres med 8.000 kr. Det betyder i eksemplet, at Skatteforvaltningen selv vil skulle afholde de 8.000 kr., og at Skatteforvaltningen fortsat vil have et refusionskrav mod arbejdsgiveren på 4.000 kr. Refusionskravet vil efter forslaget aldrig kunne reduceres med 100 pct.

Det foreslås i *stk. 5*, at opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter skal gælde over for arbejdsgiveren ved opkrævning af Skatteforvaltningens udlæg til leverandøren af lønadministrationsydelsen.

Den i *stk. 5* foreslåede bestemmelse angår opkrævningen af Skatteforvaltningens udlæg til tredjepart hos arbejdsgiveren. En sådan bestemmelse er nødvendig, da opkrævningen af Skatteforvaltningens udlæg til tredjepart hos arbejdsgiveren ikke er en skat eller afgift, som følger direkte af opkrævningslovens bestemmelser, jf. opkrævningslovens bilag 1.

Det foreslås, at den af Skatteforvaltningen afholdte udgift opkræves og inddrives ved anvendelse af opkrævningslo-

vens almindelige regler om opkrævning og inddrivelse af skatter og afgifter. Det betyder, at der påløber renter efter opkrævningslovens § 7, og at kravet kan inddrives ved modregning eller lønindeholdelse, hvis arbejdsgiveren ikke betaler rettidigt.

Udgiften til leverandøren af lønadministrationsydelsen anses for at være en driftsomkostning, der er fradragsberettiget i samme omfang, som hvis arbejdsgiveren selv havde afholdt udgiften. Udgiften er således fradragsberettiget, når den er forfalden til betaling, uanset om den rent faktisk er betalt.

Efter de almindelige formueretlige regler og § 8 i lov om inddrivelse af gæld til det offentlige er der modregningsadgang for refusionskravet mod virksomheden (arbejdsgiveren). Det betyder, at i tilfælde, hvor virksomheden (arbejdsgiveren) skal have udbetalt f.eks. negativ moms, vil der kunne ske modregning heri for refusionskravet.

Den foreslåede bestemmelse i kildeskattelovens § 86 C, jf. lovforslagets § 1, nr. 3, er ny.

Det foreslås, at Skatteforvaltningen efter anmodning vil kunne videregive oplysninger til enhver om, hvorvidt en virksomhed er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. Videregivelse vil kunne ske, når der i anmodningen angives et cvr-nummer, SE-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne vil efter den foreslåede bestemmelse kunne udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.

Det foreslås således, at der indføres en bestemmelse i kildeskatteloven om videregivelse af oplysninger om, hvorvidt en virksomhed er registreret som arbejdsgiver hos Skatteforvaltningen.

En videregivelse af de nævnte oplysninger vil kunne sikre lovlydige virksomheder mulighed for at undersøge, om en evt. underleverandør er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. Derved sikres det, at lovlydige virksomheder får mulighed for at undgå at entrene med virksomheder, der ikke har til hensigt at opfylde lovbestede pligter i forbindelse med indeholdelse, indberetning og indbetaling af A-skat m.v. Samtidig vil en videregivelse af denne oplysning betyde, at virksomheder af egen kraft bedre vil kunne søge at sikre sig mod at deltage i kædesvigskomplekser.

I sager om netop kædesvig benytter virksomhederne sig typisk af underleverandører, der udfakturerer arbejdskraft. Erfaringsmæssigt er underleverandører i kædesvigskomplekser ofte ikke arbejdsgiverregistreret hos Skatteforvaltningen. Underleverandørerne indeholder, indberetter eller indbetaler derfor ikke A-skat m.v. af den udfakturerede og udbetalte løn.

Lovlydige virksomheder har i dag ikke mulighed for at undersøge, om den underleverandør, virksomheden ønsker at udlicitere sin entreprise til, er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v., og kan derved uden egen skyld eller uden at kunne forhindre det blive indblandet i kædesvig.

I sager om kædesvig vurderer Skatteforvaltningen, om en virksomheds handel med en underleverandør har været reel,

om der fratrækkes fiktive fakturaer, eller om virksomheden vidste eller burde vide, at underleverandøren ikke ville opkræve, angive og afgregne skatter og afgifter af samhandlen. I den forbindelse undersøger Skatteforvaltningen, hvad de enkelte virksomheder har gjort af tiltag for at sikre sig, at deres underleverandører er reelle og rent faktisk har mulighed for at levere det, der faktureres (due diligence).

Der lægges i den forbindelse vægt på, om virksomhederne har sikret sig, at underleverandøren er momsregistreret. Oplysning om en virksomheds momsregistreringsforhold kan findes ved forespørgsel på SE-nummer eller cvr-nummer på Skatteforvaltningens hjemmeside.

Der lægges også vægt på, om virksomhederne sikrer sig, at underleverandøren er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. Virksomhedernes eneste mulighed for at undersøge dette er at spørge underleverandøren, men virksomhederne har ikke mulighed for at kontrollere underleverandørens svar.

Konstaterer Skatteforvaltningen, at en aftager af f.eks. arbejdsydelser i et kædesvigskompleks kun i begrænset omfang har gjort due diligence tiltag, er der basis for at undersøge, om virksomheden skal nægtes moms- og skattemæssigt fradrag for udgiften til underleverandøren. Den foreslåede bestemmelse vil således kunne medvirke til vurderingen af, om virksomheden har gjort tilstrækkelige due diligence tiltag.

Forslaget vil betyde, at virksomheder, der køber underleverandørydelser, f.eks. vil kunne foretage et opslag på Skatteforvaltningens hjemmeside og dermed kunne undersøge, om underleverandøren er registreret som indeholdelsespligtig for A-skat m.v. hos Skatteforvaltningen. Ved at gøre det muligt at videregive denne oplysning, giver det virksomhederne bedre mulighed for at undgå at handle med virksomheder, der ikke er registreret som indeholdelsespligtige, og som dermed ikke har til hensigt at indeholde, indberette og indbetale A-skat m.v.

Til § 2

Til nr. 1

Det fremgår af § 2 i lov om et indkomstregister, at indberetningspligten efter loven påhviler fysiske eller juridiske personer, som er indberetningspligtige efter de bestemmelser, som er nævnt i lovens § 3, stk. 1, nr. 1-10.

Det foreslås, at henvisning til nr. 1-10 i lovens § 3, stk. 1, udgår af bestemmelsen, da en henvisning til samtlige bestemmelsens numre vurderes at være overflødig.

Til nr. 2

Det foreslås i lovforslagets § 2, nr. 2, at der indsættes et nyt nr. 11 i § 3, stk. 1, i lov om et indkomstregister. Det foreslås, at oplysninger om beskæftigede, som en arbejdsgiver er blevet pålagt at registrere efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal indberettes til indkomstregisteret.

§ 3, stk. 1, i lov om et indkomstregister indeholder en liste over de oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret. Da det foreslås, at oplysninger om beskæftigede, som en arbejdsgiver er blevet pålagt at registrere, skal indberettes til indkomstregisteret, er der behov for, at denne liste udvides.

Bestemmelsen indebærer, at listen over oplysninger, der skal indberettes til indkomstregisteret, vil blive udvidet, så det fremgår af bestemmelsen i § 3 i lov om et indkomstregister, at de oplysninger om beskæftigede, som en arbejdsgiver er blevet pålagt at registrere efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal indberettes.

Til nr. 3

Bestemmelsen i § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister indeholder fristerne for indberetning til indkomstregisteret. Fristen er for små virksomheder den 10. i måneden efter den måned indberetningen vedrører, dog den 17. januar vedrørende december måned. Udløber indberetningsfristen på en lørdag, søndag eller helligdag, er indberetningsfristen den førstkommande hverdag. For store virksomheder er indberetningsfristen den sidste hverdag i den måned indberetningen vedrører. For de årlige indberetninger er fristen den 20. januar i året efter det år, indberetningen vedrører. Også for denne frist gælder, at hvis den udløber på en lørdag, søndag eller helligdag, er indberetningsfristen den førstkommande hverdag.

Lovforslagets § 2, nr. 3, er en konsekvensændring som følge af, at det foreslås, at der skal ske daglige indberetninger af oplysninger efter § 3, nr. 11, i lov om et indkomstregister, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, idet det i denne forbindelse foreslås præciseret, at indberetningsfristerne i § 4, stk. 1, 1.-5. pkt., finder anvendelse i relation til oplysningerne omfattet af lovens § 3, stk. 1, nr. 1-10.

Hvor der efter gældende ret og fortsat efter forslaget vil skulle ske indberetning af oplysningerne omfattet af § 3, nr. 1-10, månedligt eller årligt, vil der efter det foreslåede nr. 11 skulle ske indberetning af oplysningerne omfattet heraf dagligt. Derfor er der behov for, at det i § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister præciseres, at bestemmelsens 1.-5. pkt. om månedlig eller årlig indberetning finder anvendelse i relation til oplysninger omfattet af lovens § 3, stk. 1, nr. 1-10.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at de månedlige og årlige frister for indberetning ikke gælder i relation til et evt. pålæg efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, § 7, nr. 1, og § 8, nr. 1, om at foretage daglig digital registrering af oplysninger vedrørende de personer, der er beskæftiget i virksomheden.

Til nr. 4

Efter § 4, stk. 1, i lov om et indkomstregister skal indberetning af oplysninger efter samme lovs § 3 ske månedligt, idet indberetningen vedrørende A-indkomst i forbindelse

med arbejdsgiveres indbetaling til aldersforsikring dog skal ske årligt. Der henvises til beskrivelsen af fristerne i bemærkningerne til § 2, nr. 3.

Ved lovforslagets § 2, nr. 4, foreslås det, at indberetning af oplysninger efter § 3, nr. 11, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, skal foretages dagligt.

Hvor der efter gældende ret og fortsat efter forslaget vil skulle ske indberetning af oplysningerne omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1-10, månedligt eller årligt, vil der efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovforslagets § 1, nr. 2, § 7, nr. 1, og § 8, nr. 1, skulle ske indberetning af oplysningerne omfattet heraf dagligt.

Derfor er der behov for, at det i § 4 i lov om et indkomstregister nærmere defineres, hvilke frister, der gælder for indberetning af oplysningerne i § 3 i lov om et indkomstregister.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at de månedlige og årlige frister for indberetning ikke gælder i relation til et evt. pålæg om at foretage daglig digital registrering af oplysninger vedrørende de personer, der er beskæftiget i virksomheden.

Til § 3

Til nr. 1

Efter ligningslovens § 8 Y, stk. 1, er erhvervsdrivendes skattemæssige fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser betinget af, at udgiften er betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inkl. moms.

Flere betalinger for samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende anses efter gældende ret som én betaling i forhold til den nævnte beløbsgrænse. Løbende ydelser anses ligeledes som en samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen, når ydelserne sker inden for samme kalenderår.

Den digitale betaling sikrer, at der efterlades et transaktionsspor, hvor både betalingsmodtager og den, der har afgivet betalingen, kan identificeres. Betaler en virksomhed sin leverandør med kontanter, kan virksomheden nægtes skattemæssigt fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i de tilfælde, hvor beløbet overstiger 10.000 kr. inkl. moms.

Ønsker virksomheden at fastholde retten til fradrag, kan dette opnås ved, at betalingen af leverandøren sker digitalt. Som digital betaling anses følgende betalingsformer:

- 1) Overførsel til leverandørens konto via posthus, bank eller netbank.
- 2) Kortbetaling via leverandørens hjemmeside eller via leverandørens kortterminal.
- 3) Indbetalingskort (girokort).

Ved betaling via et pengeinstitut eller betalingsinstitut efter ligningslovens § 8 Y, stk. 1, forstås betaling fra konto til konto eller betaling på anden måde til modtagerens konto, herunder ved anvendelse af betalingskort, hvorved der sikres

en entydig identifikation af betaler og betalingsmodtager. Betaling med indbetalingskort på posthuset eller i et pengeinstitut sidestilles med digital betaling.

Betaling med check sidestilles med kontant betaling. Det skyldes, at en check, selv om den måtte være crosset, ikke altid hæves af og dermed entydigt identificerer den, der modtager betalingen. Betaling med checks sikrer således ikke altid sporbarhed, og kan derfor ikke anerkendes som eller sidestilles med digital betaling, som netop sikrer en entydig identifikation af såvel betalingsmodtager som den, der har anvist betalingen.

Sort arbejde kendetegnes ved, at der ikke udstedes faktura til køber, og at køber oftest betaler kontant. Ved kontant betaling etableres der ikke det transaktionsspor, som er af afgørende betydning for Skatteforvaltningens kontrol af, om der opkræves, angives og afregnes skatter og afgifter i overensstemmelse med gældende ret.

Det foreslås, at den eksisterende beløbsgrænse for kontant betaling på 10.000 kr. inkl. moms sænkes til 8.000 kr. inkl. moms. Anvendelsen af digitale betalingsmetoder og overførsler er stigende. Digitale betalingsmetoder efterlader et transaktionsspor, som betyder, at Skatteforvaltningen f.eks. kan følge pengestrømmene for at finde frem til de virksomheder, der ikke afregner skatter og afgifter korrekt. Det kræver dog først og fremmest, at oplysninger om pengestrømmene registreres, så Skatteforvaltningen har et transaktionsspor at forfølge.

Den eksisterende grænse på 10.000 kr. inkl. moms blev indsat ved lov nr. 590 af 18. juni 2012.

Grænsen på 10.000 kr. inkl. moms blev valgt i lyset af den grænse på 1.000 euro, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/847 af 20. maj 2015 for, hvornår betalingsformidlere skal medsende oplysninger om betaler ved pengeoverførsler. Grænsen på 10.000 kr. inkl. moms blev valgt ud fra en betragtning om, at pengeinstitutterne med sikkerhed ville have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med en efterfølgende kontrol, og at beløbsgrænsen skulle kunne rumme evt. kurssving i euroen.

Ved en grænse på 8.000 kr. inkl. moms vil pengeinstitutterne m.fl. fortsat have registreret det transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne gøre brug af i forbindelse med kontrol af betalingstransaktioner hos betalingsformidlere.

Den foreslåede bestemmelse skal medvirke til at minimere omfanget af sort arbejde. Det forekommer hverken hensigtsmæssigt eller velbegrunder, at Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol af betalingstransaktioner hos betalingsformidlere alene skal have adgang til transaktioner på 10.000 kr. inkl. moms og derover, når pengeinstitutter m.fl. allerede registrerer oplysninger om betaler i forbindelse med pengeoverførsler fra 1.000 euro og derover.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at erhvervsdrivendes skattemæssige fradrag for udgifter på 8.000 kr. inkl. moms og derover vedrørende køb af varer og ydelser gøres betinget af, at udgiften er betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut.

Det vurderes, at den foreslåede beløbsgrænse vil kunne medvirke til at begrænse omfanget af sort arbejde, da en lavere beløbsgrænse vil øge incitamentet til at betale digitalt.

Til nr. 2

Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst er fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser for personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, selskaber m.v., betinget af, at betaling sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og den, der betaler, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inkl. moms, jf. ligningslovens § 8 Y, stk. 1.

Hvis en virksomhed ikke har mulighed for at betale via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, kan virksomheden opnå sit fradrag ved på Skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal foretages senest i forbindelse med virksomhedens selvangivelsesfrist for det indkomstår, hvori købet er foretaget, jf. ligningslovens § 8 Y, stk. 3.

For indkomstårene 2012, 2013 og 2014 var fristen for indberetning af de nævnte oplysninger 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse. Dette blev imidlertid anset for at være unødigt restriktivt, hvorfor fristen for indberetning blev forlænget ved lov nr. 428 af 18. maj 2016 med virkning fra og med indkomståret 2015.

Med lovforslagets § 3, nr. 2, foreslås indsat et nyt stk. 4 i ligningslovens § 8 Y. Efter det foreslåede stk. 4, vil en virksomhed uanset fristen i ligningslovens § 8 Y, stk. 3, 2. pkt., og fristerne i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27 efter anmodning kunne få genoptaget sin skatteansættelse for indkomstårene 2012, 2013 og 2014 med henblik på at opnå skattemæssigt fradrag for kontantkøb foretaget i de nævnte år. Det er dog en betingelse, at virksomheden i forbindelse hermed indberetter oplysninger efter bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., om kontantkøb foretaget i de nævnte indkomstår.

Der foreslås i den forbindelse en absolut frist for, hvornår Skatteforvaltningen skal have modtaget såvel indberetningerne om kontant køb som virksomhedens anmodning om genoptagelse af skatteansættelsen for indkomstårene 2012, 2013 og 2014. Den absolutte frist foreslås at være senest den 1. juli 2019.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at alle virksomheder, som måtte have undladt eller glemt at indberette om kontantkøb inden for den korte frist – og som derved ikke har opnået ret til og foretaget skattemæssigt fradrag for den pågældende udgift – vil kunne opnå retten til fradrag ved at foretage indberetning vedrørende sådanne evt. kontantkøb senest den 1. juli 2019.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at virksomheder i forbindelse med indberetning af evt. kontantkøb foretaget i indkomstårene 2012, 2013 og 2014 vil skulle anmode Skatteforvaltningen om, at skatteansættelsen for det eller de pågældende indkomstår genoptages med henblik på at få skattemæssigt fradrag for de indberettede kontantkøb.

Der vil ikke kunne ske genoptagelse af skatteansættelsen og opnås skattemæssigt fradrag for udgifter, der ikke er sket rettidig indberetning om, men som alligevel er medtaget ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i de nævnte år. I sådanne situationer vil virksomheden alene kunne indberette de oplysninger, der skulle have været indberettet på et tidligere tidspunkt, og dermed opnå at opretholde sit skattemæssige fradrag for de nævnte år.

Det vurderes, at der er virksomheder, som – på grund af manglende indberetning af oplysninger om kontante køb inden for fristen – uretmæssigt har fratrukket udgifter i forbindelse med opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomstårene 2012, 2013 og 2014.

For indkomstårene 2012, 2013 og 2014 var fristen for indberetning af de nævnte oplysninger 14 dage efter betalingen, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse. Der var således tale om en relativt kort frist for indberetning. Som nævnt blev denne frist anset for at være unødigt restriktivt, hvorfor fristen for indberetning blev forlænget ved lov nr. 428 af 18. maj 2016 med virkning fra og med indkomståret 2015.

Det vurderes, at fristforlængelsen burde have haft virkning fra om med indkomståret 2012. Det rettes der op på ved nærværende lovforslag.

Alle virksomheder vil efter den foreslåede bestemmelse få mulighed for at indberette de oplysninger, der allerede skulle have været indberettet for indkomstårene 2012, 2013 og 2014 med henblik på enten at opnå ret til skattemæssigt fradrag for udgiften med tilbagevirkende kraft eller opretholde et allerede foretaget skattemæssigt fradrag, ligesom virksomheder, der har afholdt sig fra at medregne udgifter vedrørende kontantkøb som følge af manglende rettidig indberetning af kontantkøb nu vil kunne foretage indberetning og få mulighed for at få genoptaget skatteansættelsen for det eller de pågældende indkomstår.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse ikke har været sendt i høring.

Til § 4

Efter momslovens § 46, stk. 12, hæfter leverandører og aftagere solidarisk for betaling af moms, hvis leverancen ikke er betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inkl. moms. Flere betalinger for samme leverance, ydelse, kontrakt eller lignende anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen. Løbende ydelser anses ligeledes som en samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen, når de sker inden for samme kalenderår.

Aftagerens hæftelse opstår dog kun, når leverandøren har undladt at angive momsen af de leverede varer og ydelser.

Den digitale betaling sikrer, at der efterlades et transaktionsspor, som kan identificere både betalingsmodtager og den, der gennemfører betalingen.

Det foreslås, at den eksisterende beløbsgrænse for kontant betaling på 10.000 kr. inkl. moms sænkes til 8.000 kr. inkl. moms, jf. momslovens § 46, stk. 12. Anvendelsen af digitale

betalingsmetoder og overførsler er stigende. Digitale betalingsmetoder efterlader et transaktionsspor som betyder, at Skatteforvaltningen f.eks. kan følge pengestrømmene for at finde frem til de virksomheder, der ikke afregner skatter og afgifter korrekt. Det kræver dog først og fremmest, at oplysninger om pengestrømmene registreres, så Skatteforvaltningen har et transaktionsspor at forfølge.

Den gældende beløbsgrænse på 10.000 kr. inkl. moms blev indsat ved lov nr. 590 af 18. juni 2012.

Beløbsgrænsen blev valgt i lyset af den grænse på 1.000 euro, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2015/847 af 20. maj 2015 for, hvornår betalingsformidlere skal medsende oplysninger om betalinger ved pengeoverførsler. Grænsen på 10.000 kr. inkl. moms blev således valgt ud fra en betragtning om, at pengeinstitutterne med sikkerhed ville have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med en efterfølgende kontrol, og at beløbsgrænsen skulle kunne rumme evt. kurssving i euroen.

Ved en grænse på 8.000 kr. inkl. moms vil pengeinstitutterne m.fl. fortsat have registreret oplysninger om den, der gennemfører en pengeoverførsel og sikret et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne gøre brug af i forbindelse med kontrol af en virksomheds betalingstransaktioner hos betalingsformidlere.

Den foreslåede bestemmelse skal medvirke til at minimere omfanget af sort arbejde. Det forekommer hverken hensigtsmæssigt eller velbegrundet, at Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol af betalingstransaktioner hos betalingsformidlere alene skal have adgang til transaktioner på 10.000 kr. inkl. moms og derover, når pengeinstitutter m.fl. allerede registrerer oplysninger om den, der gennemfører en betaling i forbindelse med pengeoverførsler fra 1.000 euro og derover.

Det vurderes, at den foreslåede ændring af beløbsgrænsen vil bidrage positivt i forhold til at minimere omfanget af sort arbejde, idet risikoen for en solidarisk hæftelse med en lave beløbsgrænse alt andet lige vil føre til, at flere vælger at betale digitalt, hvorved Skatteforvaltningens muligheder for kontrol forbedres.

Efter momslovens § 75, stk. 8, skal enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 10.000 kr. inkl. moms, på begæring meddele Skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf, herunder oplysning om elektronisk betaling, jf. opkrævningslovens § 10 a.

Det foreslås at sænke grænsen fra 10.000 kr. inkl. moms til 8.000 kr. inkl. moms i momslovens § 75, stk. 8.

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1781/2006 skal betalingsformidlere medsende oplysninger om betalinger ved pengeoverførsler, når pengeoverførslen udgør 1.000 euro eller derover. Ved en grænse på 8.000 kr. inkl. moms vil pengeinstitutterne med sikker-

hed have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med en efterfølgende kontrol.

Danmark fører fastkurspolitik over for euroen. Det betyder, at den danske kronens værdi over for euroen skal holdes stabil. Denne politik har vist sig at være effektiv, og det vurderes således, at der ikke er behov for et så stort spænd i forhold til kursudsving som efter gældende ret.

Risikoen for den solidariske hæftelse medfører potentielt, at flere købere vil betale digitalt, og når betalinger foregår digitalt, efterlades et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne bruge ved kontrol af pengestrømme.

Det forekommer hverken hensigtsmæssigt eller velbegrundet, at Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol af betalingstransaktioner hos betalingsformidlere alene skal have adgang til transaktioner på 10.000 kr. inkl. moms og derover, når pengeinstitutter m.fl. allerede registrerer oplysninger om betalinger i forbindelse med pengeoverførsler på 1.000 euro og derover. Det foreslås derfor, at beløbsgrænsen sænkes.

Bestemmelsen indebærer, at enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 8.000 kr. inkl. moms, på begæring skal meddele Skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf, herunder oplysning om elektronisk betaling, jf. opkrævningslovens § 10 a.

Til § 5

Til nr. 1

Borgere, der er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, kan ved køb af ydelser eller varer sammen med ydelser fra en erhvervsdrivende gøres solidarisk hæftende for den indkomstskat og moms, som den erhvervsdrivende har unddraget, hvis købesummen overstiger 10.000 kr. inkl. moms, og køberen ikke har betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut.

Borgeren vil således altid kunne frigøre sig for et muligt hæftelsesansvar ved at betale digitalt via et pengeinstitut. Rene varekøb er ikke omfattet af bestemmelsen.

Den stigende anvendelse af digitale betalingsmetoder og overførsler betyder, at Skatteforvaltningen i højere grad end tidligere er i stand til at følge bevægelserne (betalingsstrømmene) på en virksomheds konto. Ved at afstemme en virksomheds udstedelse af fakturaer med betalingsstrømme vil Skatteforvaltningen kunne kontrollere, om der er overensstemmelse mellem modtagne betalinger og den moms, der er afregnet. Skatteforvaltningen kan således kontrollere, om der er afregnet skatter og afgifter efter de gældende regler herom. Denne mulighed kræver dog først og fremmest, at pengestrømmene registreres, så der efterlades et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne følge.

I lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås det at sænke grænsen fra 10.000 kr. inkl. moms til 8.000 kr. inkl. moms.

I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/847 af 20. maj 2015 om oplysninger, der skal medsendes ved pengeoverførsler, og om ophævelse af for-

ordning (EF) nr. 1781/2006 skal betalingsformidlere medsende oplysninger om betalere ved pengeoverførsler, når pengeoverførslen udgør 1.000 euro eller derover. Ved en grænse på 8.000 kr. inkl. moms vil pengeinstitutterne med sikkerhed have registreret de oplysninger, Skatteforvaltningen har behov for i forbindelse med en efterfølgende kontrol.

Danmark fører fastkurspolitik over for euroen. Det betyder, at den danske kronens værdi over for euroen skal holdes stabil. Denne politik har vist sig at være effektiv, og det vurderes således, at der ikke er behov for et så stort spænd i forhold til kursudsving som efter gældende ret.

Nedsættelsen af grænsen for, hvornår solidarisk hæftelse kan gøres gældende medfører potentielt, at flere købere vil betale digitalt, og når betalinger foregår digitalt, efterlades et transaktionsspor, som Skatteforvaltningen vil kunne bruge ved kontrol af pengestrømme.

Det forekommer hverken hensigtsmæssigt eller velbegrunderet, at Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol af betalingstransaktioner hos betalingsformidlere alene skal have adgang til transaktioner på 10.000 kr. inkl. moms og derover, når pengeinstitutter m.fl. allerede registrerer oplysninger om betalere i forbindelse med pengeoverførsler på 1.000 euro og derover. Det foreslås derfor, at beløbsgrænsen sænkes.

Bestemmelsen indebærer, at private købere efter den foreslåede bestemmelse, hvis de ønsker at frigøre sig fra en evt. solidarisk hæftelse, vil skulle betale for køb af ydelser eller varer sammen med ydelser digitalt, allerede når beløbet udgør 8.000 kr. inkl. moms og ikke når beløbet udgør 10.000 kr. inkl. moms, som er den gældende beløbsgrænse i dag.

Til nr. 2

Borgere, der er skattepligtige efter kildeskattelovens §§ 1 eller 2, kan ved køb af ydelser eller varer sammen med ydelser fra en erhvervsdrivende gøres solidarisk hæftende for den indkomstskat og moms, som den erhvervsdrivende har unddraget, hvis købesummen overstiger 10.000 kr. inkl. moms, og køberen ikke har betalt digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut.

Efter gældende ret har borgere alene mulighed for at kunne frigøre sig fra den solidariske hæftelse ved at betale for leverancen digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, eller ved via TastSelv på Skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger, der entydigt identificerer leverandøren, og betalingen heraf. Denne indberetning skal ske senest 14 dage efter betaling, dog senest 1 måned efter fakturaens modtagelse.

I lovforslagets § 5, nr. 2, foreslås det, at der i opkrævningslovens § 10 a indsættes et nyt stk. 4, hvorefter private borgere uanset bestemmelserne i opkrævningslovens § 10 a, stk. 1-3, vil kunne frigøre sig fra den solidariske hæftelse ved at fremvise en behørig faktura, udstedt i forbindelse med købet, der bl.a. entydigt identificerer leverandøren.

At borgeren skal kunne fremvise en behørig faktura betyder, at fakturaen skal opfylde kravene til en faktura, jf. kapi-

tel 12 om krav til fakturaens indhold i bekendtgørelse nr. 808 af 30. juni 2015 om merværdiafgift (momsbekendtgørelsen).

For at styrke borgernes retssikkerhed foreslås det, at private borgere tillige skal kunne frigøre sig fra den solidariske hæftelse ved at fremvise en faktura vedrørende køb af ydelser eller varer sammen med ydelser.

Det vurderes, at reglerne i forhold til de private købere er unødigt restriktive. Det foreslås således, at en privat køber med frigørende virkning – efter Skatteforvaltningens anmodning – skal kunne fremvise en faktura i stedet for at betale digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut eller indberette oplysninger om det foretagne køb, herunder fakturaoplysninger til Skatteforvaltningen. Bestemmelsen vil kunne blive relevant for borgere i forbindelse med Skatteforvaltningens kontrol af, om en virksomhed har afregnet skatter og afgifter i overensstemmelse med gældende regler herom.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at private borgere ved køb af ydelser eller varer sammen med ydelser vil kunne frigøre sig fra en evt. solidarisk hæftelse ved at fremvise en behørig faktura vedrørende købet.

Bestemmelsens praktiske betydning vil være, at private borgere ved køb af ydelser eller varer sammen med ydelser vil kunne frigøre sig fra en evt. solidarisk hæftelse ved enten at betale beløbet digitalt via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, ved via TastSelv på Skatteforvaltningens hjemmeside at indberette oplysninger om det foretagne køb og betaling heraf eller ved at fremvise en behørig faktura vedrørende købet, når beløbet udgør 8.000 kr. inkl. moms eller derover.

Til § 6

Skattekontrollovens § 62, stk. 3, giver skatteforvaltningen hjemmel til med Skatterådets godkendelse f.eks. at anmode teleselskaber om oplysninger om, hvornår kundens telefonnummer har været anvendt til opkald i og fra Danmark til brug for afgørelse af spørgsmål om skattepligt. Efter § 72, stk. 2, i skattekontrolloven kan Skatteforvaltningen give pålæg om, at den oplysningspligtige, her teleselskaberne, fremsender de krævede oplysninger inden en bestemt frist, og pålægge daglige tvangsbøder fra fristens overskridelse, og indtil Skatteforvaltningen har modtaget oplysningerne. Det er hensigten, at alle oplysningspligter i skattekontrolloven skal være omfattet af § 72. Ved en fejl er der ikke i § 72, stk. 2, indsat en henvisning til § 62, stk. 3, hvorfor det foreslås, at der indsættes en sådan henvisning.

Til § 7

Til nr. 1

Efter § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring kan beskæftigelsesministeren efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om, at de oplysninger, der er nævnt i bestemmelsens stk. 1, nr. 1, med angivelse af

cpr-nummer, samt hvilken løn den pågældende får, skal registreres hver dag fra beskæftigelsens start.

Registreringerne skal til enhver tid på begæring forevises Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR) til brug for administrationen af forsikringssystemet, jf. § 91, stk. 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring.

Skatteforvaltningen har med hjemmel i kildeskattelovens § 86 A tillige mulighed for at udstede pålæg til en arbejdsgiver om at føre logbog. Tilsvarende gør sig gældende for kommunerne efter bestemmelsen i § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

I lovforslagets § 7, nr. 1, foreslås det at ophæve § 91, stk. 4 og 5, i lov om arbejdsløshedsforsikring. Samtidig foreslås der indsat flere nye stykker i bestemmelsen.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 4* i bestemmelsen. Efter det foreslåede *stk. 4* vil STAR kunne pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Forslaget om, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at foretage en digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget af arbejdsgiveren, medfører, at logbogen gøres digital. Det foreslås, at registreringen skal ske ved indberetning af oplysningerne til indkomstregisteret. Derudover foreslås det, at registreringen vil skulle ske senest ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Den foreslåede bestemmelse retter sig mod arbejdsgivere. Det er således arbejdsgiveren, der skal kunne pålægges at føre en digital logbog. Det er hensigten, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at føre digital logbog, når omstændighederne taler derfor. Et pålæg om at føre logbog vil f.eks. kunne gives, hvis det konstateres, at arbejdsgiveren beskæftiger sort arbejdskraft, eller hvis arbejdsgiveren medvirker til socialt bedrageri m.v.

Et pålæg om at føre logbog vurderes at være et effektivt redskab ved STARs tilsyn vedrørende misbrug af dagpenge m.v. Formålet med bestemmelsen er således at sikre, at arbejdsgivere har en tilstrækkelig registrering af deres ansatte, og at sikre aktuelle oplysninger i virksomheder, herunder om, hvem der er ansat ved såvel fastansættelser som dag til dag ansættelser. Arbejdsgivere, der allerede har en sådan registrering, f.eks. i form af lønregistrering, ansættelseskontrakter eller ansættelsesbeviser, vil derfor ikke blive omfattet af bestemmelsen.

I tilsynssammenhæng vil oplysningerne i logbogen kunne sammenholdes med de beskæftigedes evt. ansøgninger om dagpenge m.v.

Et pålæg om at føre digital logbog vil kunne blive givet i forbindelse med en konkret kontrol af arbejdsgiverens virksomhed. Det bemærkes, at arbejdsgivere, der er selvstændigt erhvervsdrivende, ikke er ansatte i deres egen virksomhed, hvorfor sådanne arbejdsgivere i forbindelse med et pålæg efter den foreslåede bestemmelse ikke vil kunne pålægges at skulle registrere oplysninger om sig selv i logbogen. I situationer, hvor en arbejdsgivers ægtefælle, samlever eller børn hjælper til i virksomheden, vil et pålæg efter den foreslåede bestemmelse kunne udstrækkes til også at omfatte registre-

ring af denne personkreds. Et pålæg om at registrere ægtefælle, samlever eller børn i den digitale logbog vil kunne gives, uanset om der udbetales løn eller i øvrigt godskrives beløb til de nævnte personer.

Et pålæg efter den foreslåede bestemmelse vil også kunne gives til arbejdsgivere, der driver deres virksomhed i selskabsform. I sådanne tilfælde vil et pålæg til selskabet indebære, at også hovedanpartshaveren eller hovedaktionæren vil skulle registreres i logbogen, da hovedanpartshaveren eller hovedaktionæren på lige fod med selskabets øvrige ansatte selv vil være ansat i selskabet.

Et pålæg om at føre logbog er en forvaltningsafgørelse. Allerede ved kontrolbesøget skal der foretages mundtlig partshøring vedrørende STARs overvejelser om at pålægge virksomheden at føre logbog. I tilfælde, hvor indehaveren ikke er til stede ved kontrollen – f.eks. ved et uanmeldt kontrolbesøg i virksomheden – skal der ske skriftlig underretning af indehaveren om overvejelserne om at give virksomheden et pålæg om at føre logbog, inden den endelige afgørelse herom træffes. Efter praksis gives indehaveren en frist på 1 uge til at komme med sine evt. bemærkninger hertil. Denne praksis forudsættes videreført uændret.

Et pålæg om at føre logbog skal være skriftligt og skal indeholde en begrundelse og en klagevejledning med klageadgang, herunder oplysning om fristen for at klage. Forvaltningslovens almindelige regler vil således skulle finde anvendelse ved afgørelser, der træffes efter § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 7, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at STAR vil kunne pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver, og at registreringerne i logbogen vil skulle ske ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Registreringerne i den digitale logbog vil skulle omfatte alle personer, der forventes at udføre arbejde i virksomheden den pågældende dag, også selv om der ikke udbetales løn for arbejdet, f.eks. fordi de beskæftigede er på prøve, i aktivering, »hjælper til« eller er en medarbejdende ægtefælle.

Logbogen vil skulle ajourføres, hvis der f.eks. i løbet af arbejdsdagen indkaldes yderligere personale eller vikarer, der skal indføres i logbogen, inden de påbegynder arbejdet. Hvis der f.eks. skrives forkert, eller hvis en ansat ikke møder på arbejde som forventet, vil der tillige skulle ske ajourføring af oplysningerne i logbogen.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 5* i bestemmelsen. Efter det foreslåede *stk. 5* vil et pålæg om at foretage daglig digital registrering over beskæftigede (logbog) skulle iværksættes senest 3 hele hverdage efter, at arbejdsgiveren har modtaget et skriftligt pålæg. Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Gives et pålæg således en torsdag, vil registreringerne i logbogen skulle påbegyndes senest den førstkommande onsdag.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at arbejdsgivere, der pålægges at føre digital logbog, gives en rimelig frist til at sætte sig ind i, hvilke oplysninger der skal indsamles og registreres, herunder tid til at sætte sig ind i, hvordan registreringen af oplysningerne i den digitale logbog skal foretages i praksis.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 6* i bestemmelsen. Efter det foreslåede *stk. 6* vil et pålæg skulle gives for en periode på 12 måneder ad gangen. Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Efter praksis udløber pålægget automatisk efter periodens udløb. Denne praksis forudsættes videreført uændret. Konstateres det, at der inden for 12-måneders-perioden fortsat er uregelmæssigheder i forhold til korrekt registrering af de personer, der er beskæftiget i virksomheden, vil pålægget kunne forlænges, så pålægget først udløber 12 måneder efter seneste kontrolbesøg. Hvis der ved et kontrolbesøg efter udløbet af 12-måneders-perioden fortsat konstateres manglende registreringer af de beskæftigede, kan arbejdsgiveren på ny pålægges at føre logbog i en 12-måneders-periode.

Et pålæg om at føre logbog vil kunne ophæves før udløbet af de 12 måneder, hvis det ved en opfølgende kontrol konstateres, at virksomheden udarbejder sædvanlig dokumentation for evt. ansættelsesforhold og indberetter oplysninger om de ansatte i overensstemmelse med de gældende regler herom, eller hvis der i øvrigt er grundlag herfor.

At der skal være udarbejdet sædvanlig dokumentation for et ansættelsesforhold betyder bl.a., at virksomheden skal bogføre udbetaling af eller godskrivning af A-indkomst og arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, herunder de beløb, der er indeholdt på grundlag af skattekort m.v.

En ophævelse af et pålæg skal gives skriftligt, og ophævelsen skal noteres i logbogen. En afgørelse om pålæg om at føre logbog er som nævnt rettet mod arbejdsgiveren (virksomhedsejeren). Pålægget bortfalder således, hvis virksomheden ophører, bortforpagtes eller ved overdragelse af virksomheden, hvor ledelsen reelt skiftes ud.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 7* i bestemmelsen. Efter det foreslåede *stk. 7* vil registreringen i den digitale logbog skulle ske ved indberetning af oplysningerne til indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister.

Efter den foreslåede bestemmelse skal der registreres en række nærmere angivne oplysninger i logbogen.

Det foreslås således i bestemmelsens *stk. 7, nr. 1*, at der vil skulle ske registrering af dato.

Efter den foreslåede bestemmelsens *stk. 7, nr. 2*, vil der skulle ske registrering af den beskæftigedes navn.

Logbogen vil efter den foreslåede bestemmelsens *stk. 7, nr. 3*, tillige skulle indeholde oplysning om det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.

Endelig vil der efter den foreslåede bestemmelsens *stk. 7, nr. 4*, skulle ske registrering af start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.

De oplysninger, der efter den foreslåede bestemmelse vil skulle indberettes til indkomstregisteret, svarer til de oplys-

ninger, der i dag skal registreres efter gældende ret, jf. § 12, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration. Det foreslås, at der sker lovfæstelse af de oplysninger, der skal registreres i den digitale logbog. Der er ikke med lovfæstelsen tiltænkt ændringer i de oplysninger, der skal fremgå af logbogen.

Forslaget om, at oplysningerne, der skal registreres i den digitale logbog, skal indberettes til indkomstregisteret, skal ses i sammenhæng med, at STAR, Skatteforvaltningen og kommunerne i forbindelse med kontrol og administration i relation til varetagelse af den enkelte myndigheds opgaver – f.eks. skattekontrol og kontrol af socialt bedrageri – har særskilt hjemmel til at forespørge på oplysninger i indkomstregisteret.

Erfaringsmæssigt bliver virksomheder, der pålægges at føre en daglig logbog over beskæftigede, mere regelefterlevende. Logbøgerne er dermed med til at minimere omfanget af bl.a. socialt bedrageri.

Begrundelsen for, at det foreslås, at logbogen gøres digital, er, at logbogen derved kan udbredes til flere brancher, end tilfældet er i dag, og at en digitalisering af logbogen vil kunne øge myndighedssamarbejdet. En digitalisering af logbogen vurderes derudover at ville kunne effektivisere STARs kontrol, da STAR – i forbindelse med en opfølgende kontrol af, om logbogen føres som påbudt – ikke længere behøver at møde op på de enkelte arbejdspladser for at kontrollere, om logbogen er opdateret. Ved et opslag i den digitale logbog vil det hurtigt og effektivt kunne konstateres, om den pågældende virksomhed efterlever pålægget, eller om virksomheden skal udtages til nærmere kontrol igen.

Den foreslåede digitalisering af logbogen betyder, at STAR vil kunne tilgå registreringerne i logbogen ved opslag i indkomstregisteret.

Derudover betyder forslaget om at digitalisere logbogen, at et pålæg om at benytte logbog mere effektivt vil kunne effektiviseres over for virksomheder med flere driftssteder eller ofte skiftende arbejdspladser, hvilket f.eks. gør sig gældende for vognmænd og i rengøringsbranchen.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 7, nr. 1, om digitalisering af logbogen indebærer behandling af persondata, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Ved administrationen af bestemmelsen skal forordningens regler overholdes, jf. lovforslagets afsnit 2.5.

Følger en arbejdsgiver ikke et pålæg efter § 91, stk. 4, jf. lovforslagets § 7, nr. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring, vil arbejdsgiveren kunne straffes med bøde efter § 101 i lov om arbejdsløshedsforsikring. Det foreslås, at den gældende indeksregulerede bødeberegning for overtrædelse af et pålæg om at føre logbog videreføres uændret. Bøden foreslås således fastsat, så den svarer til 8 gange den maksimale dag-

pengesats for fuldtidsforsikrede medlemmer. I 2018 udgør bøden 6.900 kr. pr. fuldtidsbeskæftiget.

Til nr. 2

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af, at der i bestemmelsen er indsat nye stykker.

I § 91, stk. 8, i lov om arbejdsløshedsforsikring er der henvist til samme bestemmelses stk. 1, 6 og 7. Som konsekvens af, at der indsættes nye stykker i bestemmelsen, vil disse henvisninger skulle ændres. Henvisningerne i § 91, stk. 8, vil efter forslaget skulle være stk. 1, 8 og 9.

Ændringerne har ingen materiel betydning.

Til nr. 3

Der er alene tale om en konsekvensændring som følge af, at der i bestemmelsen er indsat nye stykker.

I § 91, stk. 10, i lov om arbejdsløshedsforsikring er der henvist til samme bestemmelses stk. 1, 2 og 6-9. Som konsekvens af, at der indsættes nye stykker i bestemmelsen, vil disse henvisninger skulle ændres. Henvisningerne i § 91, stk. 10, vil efter forslaget skulle være stk. 1, 2 og 8-11.

Ændringerne har ingen materiel betydning.

Til § 8

Til nr. 1

Efter § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan kommunalbestyrelsen pålægge arbejdsgivere at foretage daglig registrering af oplysninger om ansatte. De oplysninger, som skal registreres, er de samme oplysninger, som beskæftigelsesministeren har fastsat med hjemmel i § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., dvs., oplysning om dato, navn og cpr-nummer, hvilken løn der udbetales og start- og forventet sluttidspunkt for arbejdet den pågældende dag, jf. bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration.

Registreringerne skal til enhver tid på begæring forevises kommunen, jf. § 12 a, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Skatteforvaltningen har med hjemmel i kildeskattelovens § 86 A tillige mulighed for at udstede pålæg til en arbejdsgiver om at føre logbog. Tilsvarende gør sig gældende for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering (STAR), som efter regler udstedt i medfør af § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring kan pålægge en arbejdsgiver at føre logbog, jf. bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløshedskassers administration.

I lovforslagets § 8, nr. 1, foreslås det, at den gældende § 12 a, stk. 5-7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, ophæves, og at der i stedet indsættes flere nye stykker i bestemmelsen.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 5* i bestemmelsen. Efter det foreslåede *stk. 5* vil kommunerne kunne pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af op-

lysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Forslaget om, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at foretage en digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget af arbejdsgiveren, indebærer, at logbogen gøres digital. Det foreslås, at registreringen skal ske ved indberetning af oplysningerne til indkomstregisteret. Derudover foreslås det, at registreringen skal ske senest ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Den foreslåede bestemmelse retter sig mod arbejdsgivere. Det er således arbejdsgiveren, der skal kunne pålægges at føre en digital logbog. Det er hensigten, at arbejdsgivere skal kunne pålægges at føre digital logbog, når omstændighederne taler derfor. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis arbejdsgiveren ikke har foretaget en tilstrækkelig registrering af de personer, der er beskæftiget i virksomheden, ikke har et tilstrækkeligt ajourført lønregnskab, hvis arbejdsgiveren beskæftiger sort arbejdskraft, eller hvis arbejdsgiveren medvirker til socialt bedrageri m.v.

Et pålæg om at føre digital logbog vil kunne blive givet i forbindelse med en konkret kontrol af arbejdsgiverens virksomhed. Det bemærkes, at arbejdsgivere, der er selvstændigt erhvervsdrivende, ikke er ansatte i deres egen virksomhed, hvorfor sådanne arbejdsgivere i forbindelse med et pålæg efter den foreslåede bestemmelse ikke vil kunne pålægges at skulle registrere oplysninger om sig selv i logbogen. I situationer, hvor en arbejdsgivers ægtefælle, samlever eller børn hjælper til i virksomheden, vil et pålæg efter den foreslåede bestemmelse kunne udstrækkes til også at omfatte registrering af denne personkreds. Et pålæg om at registrere ægtefælle, samlever eller børn i den digitale logbog vil kunne gives, uanset om der udbetales løn eller i øvrigt godskrives beløb til de nævnte personer.

Et pålæg efter den foreslåede bestemmelse vil også kunne gives til arbejdsgivere, der driver deres virksomhed i selskabsform. I sådanne tilfælde vil et pålæg til selskabet indebære, at også hovedanpartshaveren eller hovedaktionæren vil skulle registreres i logbogen, da hovedanpartshaveren eller hovedaktionæren på lige fod med selskabets øvrige ansatte selv vil være ansat i selskabet.

Et pålæg om at føre logbog er en forvaltningsafgørelse. Allerede ved kontrolbesøget skal der foretages mundtlig partshøring vedrørende kommunens overvejelser om at pålægge virksomheden at føre logbog. I tilfælde, hvor indehaveren ikke er til stede ved kontrollen – f.eks. ved et uanmeldt kontrolbesøg i virksomheden – skal der ske skriftlig underretning af indehaveren om overvejelserne om at give virksomheden et pålæg om at føre logbog, inden den endelige afgørelse herom træffes. Efter praksis gives indehaveren en frist på 1 uge til at komme med sine evt. bemærkninger. Denne praksis forudsættes videreført uændret.

Et pålæg om at føre logbog skal være skriftligt og skal indeholde en begrundelse og en klagevejledning med klageadgang, herunder oplysning om fristen for at klage. Forvaltningslovens almindelige regler vil således skulle finde anvendelse ved afgørelser, der træffes efter § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 8, nr. 1.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at kommunerne vil kunne pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver, og at registreringerne i logbogen vil skulle ske ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Registreringerne i den digitale logbog vil skulle omfatte alle personer, der forventes at udføre arbejde i virksomheden den pågældende dag, også selv om der ikke udbetales løn for arbejdet, f.eks. fordi de beskæftigede er på prøve, i aktivering, »hjælper til« eller er en medarbejdende ægtefælle.

Logbogen vil skulle ajourføres, hvis der f.eks. i løbet af arbejdsdagen indkaldes yderligere personale eller vikarer, der skal indføres i logbogen, inden de påbegynder arbejdet. Hvis der f.eks. skrives forkert, eller hvis en ansat ikke møder på arbejde som forventet, vil der tillige skulle ske ajourføring af oplysningerne i logbogen.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 6* i bestemmelsen. Efter det foreslåede *stk. 6* vil et pålæg om at foretage daglig digital registrering over beskæftigede (logbog) skulle iværksættes senest 3 hele hverdage efter, at arbejdsgiveren har modtaget et skriftligt pålæg. Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Gives et pålæg således en torsdag, vil registreringerne i logbogen skulle påbegyndes senest den førstkomende onsdag.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at arbejdsgivere, der pålægges at føre digital logbog, gives en rimelig frist til at sætte sig ind i, hvilke oplysninger der skal indsamles og registreres, herunder tid til at sætte sig ind i, hvordan registreringen af oplysningerne i den digitale logbog skal foretages i praksis.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *stk. 7* i bestemmelsen. Efter det foreslåede *stk. 7* vil et pålæg skulle gives for en periode på 12 måneder ad gangen. Forslaget er en videreførelse af gældende ret.

Efter praksis udløber pålægget automatisk efter periodens udløb. Denne praksis forudsættes videreført uændret. Konstateres det, at der inden for 12-måneders-perioden fortsat er uregelmæssigheder i forhold til korrekt registrering af de personer, der er beskæftiget i virksomheden, vil pålægget kunne forlænges, så pålægget først udløber 12 måneder efter seneste kontrolbesøg. Hvis der ved et kontrolbesøg efter udløbet af 12-måneders-perioden fortsat konstateres manglende registreringer af de beskæftigede, kan arbejdsgiveren på ny pålægges at føre logbog i en 12-måneders-periode.

Et pålæg om at føre logbog vil kunne ophæves før udløbet af de 12 måneder, hvis det ved en opfølgende kontrol konstateres, at virksomheden udarbejder sædvanlig dokumentation for evt. ansættelsesforhold og indberetter oplysninger om de ansatte i overensstemmelse med de gældende regler herom, eller hvis der i øvrigt er grundlag herfor.

At der skal være udarbejdet sædvanlig dokumentation for et ansættelsesforhold betyder bl.a., at virksomheden skal bogføre udbetaling af eller godskrivning af A-indkomst og

arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, herunder de beløb, der er indeholdt på grundlag af skattekort m.v.

En ophævelse af et pålæg skal gives skriftligt, og ophævelsen skal noteres i logbogen. En afgørelse om pålæg om at føre logbog er som nævnt rettet mod arbejdsgiveren (virksomhedsejeren). Pålægget bortfalder således, hvis virksomheden ophører, bortforpagtes eller ved overdragelse af virksomheden, hvor ledelsen reelt skiftes ud.

Det foreslås at indsætte et nyt *stk. 8* i bestemmelsen. Efter det foreslåede *stk. 8* vil registreringen i den digitale logbog skulle ske ved indberetning af oplysningerne til indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister.

Efter den foreslåede bestemmelse skal der registreres en række nærmere angivne oplysninger i logbogen.

Det foreslås således i bestemmelsens *stk. 8, nr. 1*, at der vil skulle ske registrering af dato.

Efter den foreslåede bestemmelsens *stk. 8, nr. 2*, vil der skulle ske registrering af den beskæftigedes navn.

Logbogen vil efter den foreslåede bestemmelsens *stk. 8, nr. 3*, tillige skulle indeholde oplysning om det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.

Endelig vil der efter den foreslåede bestemmelsens *stk. 8, nr. 4*, skulle ske registrering af start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.

De oplysninger, der efter den foreslåede bestemmelse vil skulle indberettes til indkomstregisteret, svarer til de oplysninger, der skal registreres efter gældende ret, jf. § 12, *stk. 4*, i bekendtgørelse nr. 983 af 29. juni 2016 om tilsynet med de anerkendte arbejdsløsheds-kassers administration. Det foreslås, at der sker lovfæstelse af de oplysninger, der skal registreres i den digitale logbog. Der er ikke med lovfæstelsen tiltænkt ændringer i de oplysninger, der skal fremgå af logbogen.

Forslaget om, at oplysningerne, der skal registreres i den digitale logbog, skal indberettes til indkomstregisteret, skal ses i sammenhæng med, at Skatteforvaltningen som dataansvarlig og STAR og kommunerne i forbindelse med kontrol og administration i relation til varetagelse af den enkelte myndigheds opgaver – f.eks. skattekontrol og kontrol af socialt bedrageri – har særskilt hjemmel til at forespørge på oplysninger i indkomstregisteret.

Erfaringsmæssigt bliver virksomheder, der pålægges at føre en daglig logbog over beskæftigede, mere regelefterlevende. Logbøgerne er dermed med til at begrænse brugen af sort arbejdskraft og socialt bedrageri.

Begrundelsen for, at det foreslås, at logbogen gøres digital, er, at logbogen derved kan udbredes til flere brancher end tilfældet er i dag, og at en digitalisering af logbogen vil kunne øge myndighedssamarbejdet. En digitalisering af logbogen vurderes derudover at ville kunne effektivisere kommunernes kontrol, da kommunerne – i forbindelse med en opfølgende kontrol af om logbogen føres som påbudt – ikke længere behøver at møde op på de enkelte arbejdspladser for at kontrollere, om den fysiske logbog er opdateret. Ved et opslag i den digitale logbog vil det hurtigt og effektivt kun-

ne konstateres, om den pågældende virksomhed efterlever pålægget, eller om virksomheden skal udtages til nærmere kontrol igen.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at kommunerne vil kunne kontrollere, om et pålæg om at benytte logbog opfyldes, uden at der vil skulle gennemføres et nyt fysisk kontrolbesøg i virksomheden. Den foreslåede digitalisering af logbogen betyder, at de nævnte myndigheder vil kunne tilgå registreringerne i logbogen ved opslag i indkomstregisteret.

Derudover betyder forslaget, at et pålæg om at benytte logbog mere effektivt vil kunne effektueres over for virksomheder med flere driftssteder eller ofte skiftende arbejdspladser, hvilket f.eks. gør sig gældende for vognmænd og i rengøringsbranchen.

Den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 8, nr. 1, om digitalisering af logbogen indebærer behandling af persondata, som er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (databeskyttelsesforordningen).

Ved administrationen af bestemmelsen skal forordningens regler overholdes, jf. lovforslagets afsnit 2.5.

Til nr. 2

Efter de gældende regler i § 12 b, stk. 2 og 3, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan en arbejdsgiver, der forsømmer at opfylde de pligter, som påhviler arbejdsgiveren efter § 12 a, stk. 5 og 7, straffes med bøde. For overtrædelse kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5. En arbejdsgiver, som efter begæring ikke kan eller ikke ønsker at forevise en opdateret oversigt over beskæftigede ved kontrolbesøg, kan straffes med bøde. Kommunen skal i tilfælde af manglende overholdelse af et pålæg om logbog anmelde virksomheden til politiet. Kommunen bør dog orientere virksomheden herom, forinden sagen overgives til politiet.

§ 12 a, stk. 7, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område omhandler kommunens mulighed for på begæring at få forevist registreringerne i logbogen.

I lovforslagets § 8, nr. 2, foreslås det at indsætte en række nye stykker i § 12 a. Forslaget om at indsætte nye stykker i bestemmelsen sker i forbindelse med, at det foreslås at gøre logbogen digital.

Som følge af den foreslåede digitalisering foreslås det, at kravet om, at logbogen på begæring skal fremvises i forbindelse med kontrol, ophæves. Dette skal ses i lyset af, at myndighederne – når logbogen er digital – vil kunne tilgå oplysningerne ved opslag i indkomstregisteret. Behovet for at kræve logbogen fremvist i forbindelse med et kontrolbesøg vil således være overflødig.

Når det foreslås, at henvisningen til stk. 7 i § 12 b, stk. 2, udgår, skal det ses i sammenhæng med at kravet om at kræve logbogen fremvist i forbindelse med et kontrolbesøg vil være overflødig.

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Det foreslåede stk. 1 betyder, at loven træder i kraft den 1. januar 2019, dog med undtagelse af de foreslåede bestemmelser, der er omfattet af stk. 2.

Det foreslås i *stk. 2*, at §§ 1, 2, 7 og 8 træder i kraft 1. juli 2020, da den nødvendige systemudvikling i relation til de nævnte bestemmelser først vil være på plads på dette tidspunkt.

Det foreslåede stk. 2 betyder, at arbejdsgivere, der pålægges at føre logbog den 1. juli 2020 eller senere, vil skulle foretage registreringerne i logbogen digitalt.

Det foreslåede stk. 2 betyder tillige, at Skatteforvaltningen fra den 1. juli 2020 vil have mulighed for at pålægge en virksomhed at benytte en leverandør af lønadministrationsydelser.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, da hovedlovene ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 74 A. På samme måde som anført i § 74 straffes den, der undlader at følge et pålæg efter denne lovs § 86 A, stk. 1, eller en begæring efter denne lovs § 86 A, stk. 2.

§ 86 A. ---

§ 1

I kildeskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 117 af 29. januar 2016, som ændret senest ved § 2 i lov nr. 725 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 74 A ændres », stk. 1, eller en begæring efter denne lovs § 86 A, stk. 2«, til: »eller § 86 B, stk. 1«.

2. § 86 A affattes således:

»§ 86 A. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registreringen skal ske senest ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Stk. 2. Et pålæg om at føre logbog skal iværksættes senest 3 hele hverdage efter, at arbejdsgiveren har modtaget et skriftligt pålæg.

Stk. 3. Et pålæg om at føre logbog gives for en periode på 12 måneder ad gangen.

Stk. 4. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.«

3. Efter § 86 A indsættes:

»§ 86 B. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge en arbejdsgiver at benytte en virksomhed, der er registreret som leverandør af lønadministrationsydelser efter regler, der er udstedt i medfør af lov om et indkomstregister, i forbindelse med virksomhedens lønadministration.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen fastsætter en frist på 1 uge for arbejdsgiverens bemærkninger til den påtænkte afgørelse efter stk. 1. Efter udløbet af den fastsatte frist underretter told- og skatteforvaltningen arbejdsgiveren om den trufne afgørelse.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen afholder udgiften til leverandøren af lønadministrationsydelsen efter stk. 1. Arbejdsgiveren har pligt til at refundere udgiften til told- og skatteforvaltningen.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan træffe afgørelse om, at arbejdsgiveren kun skal refundere en del af udgifterne efter stk. 3, hvis særlige forhold taler herfor.

Stk. 5. Opkrævningslovens almindelige regler om opkrævning af skatter og afgifter gælder også ved opkrævning af told- og skatteforvaltningens udlæg til leverandøren af lønadministrationsydelsen hos arbejdsgiveren.

§ 86 C. Told- og skatteforvaltningen kan efter anmodning videregive oplysninger til enhver om, hvorvidt en virksomhed er registreret som indehøldelsespligtig for A-skat m.v. Videregivelse kan ske, når der i anmodningen angives et cvr-nummer, SE-nummer, navn eller adresse på en virksomhed. Oplysningerne kan udleveres mundtligt, skriftligt eller elektronisk.«

§ 2

I lov om et indkomstregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 49 af 12. januar 2015, som ændret ved § 14 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 2 i lov nr. 1682 af 26. december 2017 og § 53 i lov nr. 60 af 30. januar 2018, foretages følgende ændringer:

§ 2. Indberetningspligten efter denne lov påhviler fysiske eller juridiske personer, som er indberetningspligtige efter de i § 3, stk. 1, nr. 1-10, nævnte bestemmelser.

§ 3. Følgende oplysninger skal indberettes til indkomstregisteret:

1-10) ---

1. I § 2 ændres »§ 3, stk. 1, nr. 1-10,« til: »§ 3, stk. 1:«.

2. I § 3, stk. 1, indsættes som nr. 11:

§ 4. Indberetning af oplysninger efter § 3 skal foretages senest den 10. i måneden efter udløbet af den kalendermåned, oplysningerne vedrører. I januar måned skal indberetning dog foretages senest den 17. januar. Indberetning af A-indkomst som nævnt i kildeskattelovens § 46, stk. 6, skal senest foretages den 20. januar efter udløbet af det kalenderår, oplysningerne vedrører. Hvis fristen efter 1.-3. pkt. udløber en lørdag, søndag eller helligdag, skal indberetning ske senest den følgende hverdag. For indberetningspligtige, som er omfattet af opkrævningslovens § 2, stk. 6, skal indberetning dog foretages senest den sidste hverdag (bankdag) i den måned, oplysningerne vedrører.

Stk. 2-6. - - -

§ 8 Y. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst er fradrag for udgifter vedrørende køb af varer og ydelser for personer, der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, selskaber m.v., som er skattepligtige efter selskabsskattelovens § 1 eller § 2, og fonde, der er skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1, betinget af, at betaling sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inklusive moms. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt el.lign., anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt., når de sker inden for samme kalenderår.

»11) Oplysninger om beskæftigede, som en arbejdsgiver er blevet pålagt at registrere efter kildeskattelovens § 86 A, stk. 1, § 91, stk. 4, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. eller § 12 a, stk. 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.«

3. I § 4, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 3« til: »§ 3, stk. 1, nr. 1-10, og stk. 2-4, i relation hertil«.

4. I § 4, stk. 1, indsættes som 6. pkt.:

»Indberetning af oplysninger efter § 3, stk. 1, nr. 11, og stk. 4 i relation hertil, skal foretages dagligt.«

§ 3

I ligningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1162 af 1. september 2016, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 724 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 8 Y, stk. 1, 1. pkt., ændres »10.000 kr.« til: »8.000 kr.«.

2. I § 8 Y indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Uanset fristen i stk. 3, 2. pkt., og fristerne i skatteforvaltningslovens §§ 26 og 27 kan told- og skatteforvaltningen efter anmodning fra virksomheden genoptage virksomhedens skatteansættelse for indkomstårene 2012, 2013 og 2014, hvis virksomheden samtidig med anmodningen har indberettet oplysninger efter bestemmelsen i stk. 3, 1. pkt., om kontantkøb foretaget i de nævnte indkomstår. Told- og skatteforvaltningen skal have modtaget såvel indberetningerne som anmodningen om genoptagelse senest den 1. juli 2019.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 5.

Stk. 2-4. ---

§ 4

I momsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 760 af 21. juni 2016, som ændret ved § 6 i lov nr. 474 af 17. maj 2017 og § 18 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, foretages følgende ændring:

§ 46. ---

Stk. 2-11. ---

Stk. 12. En registreret aftager, der modtager varer eller ydelser fra en virksomhed her i landet, hvor betaling ikke sker via et pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler, hæfter solidarisk for betaling af afgiften, såfremt betalingsmodtageren har unddraget afgiften af leverancen, medmindre betalingen samlet udgør højst 10.000 kr. inklusive afgift.

Stk. 13-15. ---

§ 75 ---

Stk. 2-7. ---

Stk. 8. Enhver, der har indkøbt ydelser eller varer sammen med ydelser for et beløb, der overstiger 10.000 kr. inklusive afgift, skal på begæring meddele told- og skatteforvaltningen oplysninger om indkøbet og betalingen heraf, herunder oplysning om elektronisk betaling, jf. opkrævningslovens § 10 a.

Stk. 9. ---

§ 10 a. En borger, der er skattepligtig efter kilde-skattelovens § 1 eller § 2, og som hos erhvervsdrivende køber ydelser eller varer sammen med ydelser, hæfter solidarisk med den erhvervsdrivende for betaling af indkomstskat, arbejdsmarkedsbidrag og merværdiafgift, som den erhvervsdrivende har

1. I § 46, *stk. 12*, og § 75, *stk. 8*, ændres »10.000 kr.« til: »8.000 kr.«

§ 5

I opkrævningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1224 af 29. september 2016, som ændret ved § 19 i lov nr. 1555 af 19. december 2017 og § 4 i lov nr. 1682 af 26. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 10 a, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »10.000 kr.« til: »8.000 kr.«

2. I § 10 a indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Uanset bestemmelserne i *stk. 1-3* frigør borgeren sig fra den solidariske hæftelse, hvis bor-

unddraget, forudsat at vederlaget overstiger 10.000 kr. inklusive afgift og ikke er betalt via pengeinstitut eller betalingsinstitut, som sikrer identifikation af betalingsmodtager og betaler. Flere betalinger, som vedrører samme leverance, ydelse, kontrakt el.lign., anses som én betaling i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt. Ved løbende ydelser eller periodiske ydelser skal flere faktureringer og betalinger ses som én samlet leverance i forhold til beløbsgrænsen i 1. pkt., når de sker inden for samme kalenderår.

Stk. 2-3. ---

§ 91.

Stk. 1-3. ---

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om, at de oplysninger, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, med angivelse af cpr-nummer, samt hvilken løn den pågældende får, skal registreres hver dag fra beskæftigelsens start. Registreringen kan være papirbaseret eller digital.

Stk. 5. Registreringen efter stk. 4 skal til enhver tid på begæring forevises Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering til brug for administrationen af forsikringssystemet.

Stk. 6-7. ---

geren fremviser en behørig faktura, udstedt i forbindelse med købet, der entydigt identificerer leverandøren.«

§ 6

I skattekontrolloven, lov nr. 1535 af 19. december 2017, foretages følgende ændring:

1. I § 72, *stk. 2*, indsættes efter »§ 62, stk. 1«: »og 3«.

§ 7

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 225 af 20. marts 2018, som ændret ved § 29 i lov nr. 1555 af 19. december 2017, § 1 i lov nr. 1670 af 26. december 2017, § 1 i lov nr. 701 af 8. juni 2018, § 29 i lov nr. 745 af 8. juni 2018 og § 4 i lov nr. 739 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. § 91, *stk. 4* og *5*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registreringen skal ske senest ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Stk. 5. Et pålæg om at føre logbog skal iværksættes senest 3 hele hverdage efter, at arbejdsgiveren har modtaget et skriftligt pålæg.

Stk. 6. Et pålæg om at føre logbog gives for en periode på 12 måneder ad gangen.

Stk. 8. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kan til brug for behandlingen af sager indhente oplysninger efter reglerne i stk. 1, 6 og 7.

Stk. 9. - - -

Stk. 10. Reglerne i stk. 1, 2 og 6-9 finder anvendelse, i det omfang oplysningerne ikke kan indhentes fra indkomstregisteret, jf. § 90 b.

Stk. 7. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.«

Stk. 6-11 bliver herefter stk. 8-13.

2. I § 91, stk. 8, der bliver stk. 10, ændres »stk. 1, 6 og 7« til: »stk. 1, 8 og 9«.

3. I § 91, stk. 10, der bliver stk. 12, ændres »stk. 1, 2 og 6-9« til: »stk. 1, 2 og 8-11«.

§ 8

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 1064 af 21. august 2018, foretages følgende ændringer:

§ 12 a.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan kun pålægge arbejdsgiveren at foretage registreringer, jf. stk. 5, hvis kommunen ved et kontrolbesøg, jf. stk. 1, vurderer, at arbejdsgiverens registreringer er mangelfulde.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen kan kun pålægge arbejdsgiveren at foretage registreringer, jf. stk. 5, hvis kommunen ved et kontrolbesøg, jf. stk. 1, vurderer, at arbejdsgiverens registreringer er mangelfulde.

Stk. 7. Registreringer efter stk. 5 skal til enhver tid på begæring forevises kommunen.

Stk. 8-9. ---

1. § 12 a, stk. 5-7, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 5.* Kommunalbestyrelsen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registreringen skal ske senest ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Stk. 6. Et pålæg om at føre logbog skal iværksættes senest 3 hele hverdage efter, at arbejdsgiveren har modtaget et skriftligt pålæg.

Stk. 7. Et pålæg om at føre logbog gives for en periode på 12 måneder ad gangen.

Stk. 8. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstre-

gister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
  - 2) Navn og cpr-nummer.
  - 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
  - 4) Start- og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.«
- Stk. 8 og 9 bliver herefter stk. 9 og 10.

§ 12 b.

Stk. 1. - - -

Stk. 2. Forsømmer en arbejdsgiver at opfylde de pligter, som påhviler arbejdsgiveren efter § 12 a, stk. 5 og 7, straffes denne med bøde.

Stk. 3. - - -

2. I § 12 b, stk. 2, udgår »og 7«.

§ 9

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2019, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 1, 2, 7 og 8 træder i kraft den 1. juli 2020.